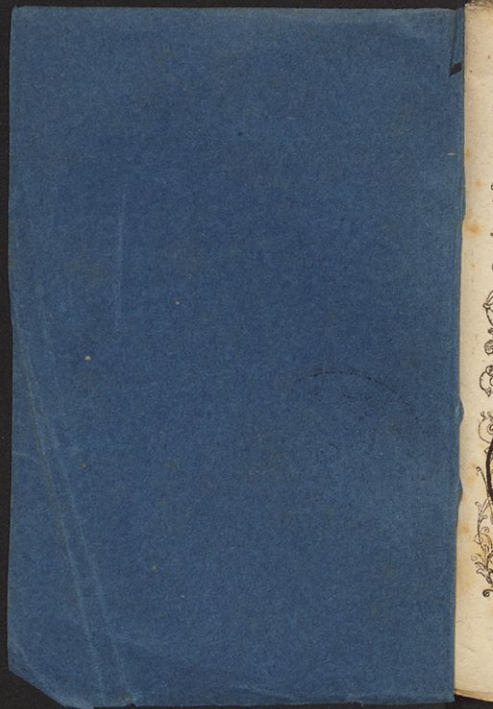

29287, II, C, 9,

STEZA

v

SVETI RAJ,

ali

mašne bukvice

z

lepimi spovednimi, obhajilnimi
molitvami i. t. d.

uredil

P.

natis.

**LIBRARY
OF THE
BIBLIOTHECA
PUBLICA
LITTE-
RARIE
MUSEI
HISTORICO-
NATURALIS
VINDOB.
MUSEI
HISTORICO-
NATURALIS
VINDOB.**

V LJUBLJANI 1873.

Založil H. Ničman.

THE

IN

OF

AND

THE

OF

THE

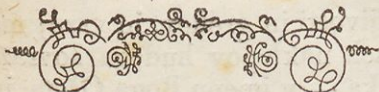
THE

THE

THE

THE

THE

Pervi oddelek.

Molitve in premišljevanja.

Jutranja pobožnost.

Kedar se izbudiš.

Hvaljen bodi Jezus Kristus
na vse večne čase! Čast Bogu
† Očetu in † Sinu in † sv. Duhu,
kakor je bila v začetku, sedaj
in na vse večne čase! Amen.

Kedar se poškropiš.

Očisti me o Gospod! s kervjo
Jezusa Kristusa vseh pomanj-

kljivosti in grehov, in varuj me vseh naklepov hudega sovražnika — v imenu Boga Očeta in Sina in sv. Duha. Amen.

Jutranja molitev.

Moj Gospod in moj Bog!
za-te se izbudim danes in v tvojem presvetem imenu vstanem.

Blagoslovi me vsegamogočni
Bog † Oče, ki me je vstvaril,
Bog † Sin, ki me je odrešil,
Bog sv. † Duh, ki me je posvetil.

Molim te, o presveta Trojica!
in te zahvaljujem, da si me v pretekli noči tako po očetovsko varovala in s spanjem okrepčala.
O kako priserčno se veselim, o

Bog! da sem tvoj otrok in tebe imenovati smem „ljubi Oče!“

Tudi danes bi rad rastel v starosti in modrosti in kreposti pred teboj, ljubi Oče, in pred vsemi dobrimi ljudmi.

O Jezus! ki si nekda j otročiče blagoslovil, blagoslovi tudi mene in daj mi svojo Božjo pomoč, da bodem danes prav pobožen in priden, staršem in učnikom svojim pokoren in priljuden, in ljubeznjiv proti slehernemu.

Sveti duh razsvetli mojo pamet in bivaj v mojem sercu. Spominjaj me Božje volje, kedar jo pozabim; spodbadaj me, če opešam v dobrem; svaruj

me, če sem na tem, greh storiti in če se lahko mišljeno o čem pregrešim, napolnuj serce moje s pravim kesanjem in poterjуй me v sklepu poboljšati se.

Presveta devica in mati Marija, sv. angelj-varh in vi moji sv. patroni prosite za-me Boga, da bodem pobožno in nedolžno živel, kedaj k vam v nebesa prišel in Boga z vami vred ljubil in hvalil v vse večne čase. Amen.

Oče naš . . . Češena Marija . . .

Kedar zjutraj, opoldne in zvečer
zvoni.

1. Angel Gopodov je oznanil Mariji, in spočela je od sv. Duha. Češčena si Marija itd.

2. Glej, dekla Gospodova sem, zgôdi se mi po tvoji besedi. Češčena si Marija itd.

3. In Beseda je meso postala in med nami prebivala. Češčena si Marija itd.

Dobri namen.

Dobrotljivi Bog in Oče! tvoja ljubezen naj vôdi danes vse moje misli, besede in djanja.

Iz ljubezni do tebe hočem svôje starše in učenike spoštovati in ubogati.

Iz ljubezni do tebe hočem biti proti vsem ljudem postrežljiv, odkritoserčen, pravičen in usmiljen.

Iz ljubezni do tebe hočem

svoja dela rad in pridno opravljati.

Iz ljubezni do tebe hočem tudi vse nezgode in nesreče današnjega dne poterpežljivo prenašati.

Iz ljubezni do tebe hočem vse hudo nagnenje svojega serca zatirati.

Iz ljubezni do tebe hočem se ogibati vsakega greha in priložnosti v greh.

Poterdi in blagoslovi, o Oče! ta moj dobri namen — po Jezusu Kristusu, svojem Sinu, našem Gospodu in Odrešeniku. Amen.

Večerna molitev.

V imenu Boga † Očeta in

† Sina in † sv. Duha. Amen. Ljubi Bog in Oče nebeški! Neštevilne dobrote si mi danes dodelil. Ohranil si mi življenje in zdravje, obvaroval toliko nevarnosti, dal mi jesti, piti in pomoč, da sem svoje dolžnosti spolnil. Serčno te zahvaljujem za tvojo ljubezen in dobrotljivost. Da bi bil kot resnično dober otrok pač tudi današnji dan živel po tvojih sv. zapovedih! Zjutraj sem ti to obljubil. Skerbno se hočem tedaj sedaj vprašati:

Ali sem danes pač prav rad in pogosto na Boga mislil in se vsega hudega obvaroval? — Ali sem vsako priliko porabil, Božjo

sv. voljo čedalje bolje spoznavati? — Ali sem bil pobožen kristjan v cerkvi, priden učenec v šoli, ubogljiv otrok doma? — Ali sem bil prizanesljiv in ljubeznjiv z brati, sestrami, součenci in drugimi ljudmi? — Ali nisem nič hudobnega mislil, govoril ali storil? — Ali sem danes pač boljši in modrejši postal? —

Kako me je sram, če to premislim! Kako malo o Bog! sem ti tudi danes zvest ostal! Oj dodeli mi tedaj, da obžalujem vse grehe in napake iz ljubezni do Tebe in da jih jutri ne bodem nič več doprinašal!

S tem sklepom idem sedaj

k pokoju. Ukaži danes, o Bog! svojim angeljem, naj me varujejo vseh nevarnosti na duši in na telesu. Blagoslovi moje ljube starše, učenike in dobrotnike. Usmili se vseh bolnikov in siromakov, vseh umirajočih in sploh vseh, ki so v kaki dušni ali telesni nevarnosti, usmili se posebno vernih duš v vicah. Dodeli vsem mir, tolažbo in okrepčanje.

Sveta devica in mati Marija, sv. angelj-varh, sv. patron in vsi svetniki prosite zame, da me Bog posvečuje, kedar čujem, in varuje, kedar spim, da združen s Kristusom čujem in mirno počivam. Amen.

Blagoslovi naj mene in nas
vse vsemogočni in usmiljeni Bog
† Oče, in † Sin in † sv. Duh.
Amen.

Oče naš itd. Češčena si Ma-
rija itd. Verujem itd.

Molitve

pri dopoldanski službi božji.

Kedar stopiš v cerkev.

Čast in hvala sakramentu
presvetega rešnjega Telesa v tej
cerkvi in po vseh cerkvah vsega
sveta na vse večne čase! Amen.

Svet, svet, svet, si o Gospod,
Bog vojskinih trum! Ves svet
je poln tvojega veličastva. Čast

Bogu Očetu, Sinu in sv. Duhu.
Amen.

Moj Gospod in moj Bog, od-
vzemi od mene vse, kar me od-
teguje od tebe!

Moj Gospod in moj Bog do-
deli mi vse, kar me pelje k tebi.

K presveti devici.

Bodi češčena o sv. kraljica
naša Mati! K tebi vpijemo ubogi
otroci in prosimo te tvoje ma-
terne pomoči. Poglej na nas z
usmiljenimi očmi, in pelji nas k
Jezusu, svojemu Božjemu De-
tetu. Varuj nas v življenju, varuj
nas v smerti, varuj nas pri tej
službi Božji, o sveta, o čista,
o ljubeznjiva mati Marija!

Molitev pred pridigo.

Preljubeznjivi Bog in Oče! prišel sem pred tvoje obličje nauke tvojega Sina poslušat. Pomagaj, da besedo mašnikovo tako poslušam, kakor bi Bog sam govoril, v serce si jo vtisnem in ohranim. Odpravi od mene vso lahkomiselnost in razmišljnost, da se Božje seme tvoje besede ne razstrese zastonj. Razsvitli mi pamet, da bodem vse razumel, in razgrej mi serce, da bode Božjo besedo ljubilo in mnogo sadu rodilo — po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev po pridigi.

Zahvalim te, o sv. Duh! da

si me z besedo Božjo učil, svaril
in tolažil. Daj mi sedaj le prav
terdno voljo in preganjaj me,
da dobro, ki sem ga danes čul,
v sercu ohranim, vedno pred
očmi imam in v djanju spol-
nujem. Prosim te tudi za vse,
ki so bili pri denašnji pridigi,
da bi jim hasnila v izveličanje,
da bode potem res tvoje ime,
o Bog! posvečeno in tvoja volja
godila se kakor v nebesih tako
na zemlji. Amen.

Sveta maša.

Kratek nauk o sveti maši.

Ljubi otrok! če si pri kerščanskem nauku v šoli dobro pazil, veš že, da nam je Jezus Kristus svojo ljubezen s tem najbolje pokazal, da je pri zadnji večerji presveti zakrament rešnjega Telesa postavil in se za nas nebeškemu Očetu na križu daroval.

Ravno to izveršuje Odrešenik še sedaj pri sv. maši. Tú se godí nekervavo ravno to, kar se je nekđaj kervavo godilo na gori Kalvariji in kar je Jezus Kristus storil pri zadnji večerji.

Zato imenujemo sveto mašo tudi nekervavi dar nove zaveze.

Iz tega, ljubi otrok! lahko sodiš, kako pobožno je treba biti pri sveti maši. Vse misli moraš vedno obračati na terpečega Izveličarja; spominjati se moraš, koliko je terpel, da te je odrešil in da je po povzdigovanju resnično pričujoč kakor nekđaj na križu ali pri zadnji večerji sred učencev svojih. Enako Mariji in Janezu pod križem, tudi ti moli pri sv. maši Božjega Odre-

šenika in kakor razbojnik na križu prosi ga za odpuščenje grehov in za milost.

Na to opominjajo tudi častitljevi obredi in molitve pri sv. maši. V mislih spremljaj mašnika. Darujejo in molijo za vse. Moli in daruj tudi ti z vernim, hvaležnim, ljubijočim srcem: to je najdopadljivša služba, ki jo moreš storiti nebeškemu Očetu.

~~~~~

Mašne molitve.

*Da si ohraniš nedolžnost in čistost
serca.*

Po izgledu in v častenje sv. Alojzija.

Dobri namen.

Večni, trojedini Bog Oče,

Sin in sv. Duh! v tvojem pre-
svetem imenu in tebi v čast
hočem danes pri skrivnostni da-
ritvi sv. maše kolikor mogoče
pobožen biti in darovati jo:

Pervič v poveličanje in hvalo
trojedinega Boga.

Drugič v zahvalo za vse
sprejete milosti in dobrote,
zlasti pa v zahvalo za odre-
šenje po Jezusu Kristusu.

Tretjič v čast blažene device
Marije, vseh svetnikov, posebno
sv. Alojzija.

Četrtič v zadostenje za vse
storjene pregreške in grehe.

Petič, da prejmem tiste mi-
losti, ki so meni in drugim po-
trebne k časni in večni sreči in

prav posebno, da si ohranim nedolžnost in čistost serca.

O trojedini Bog! sprejmi z dopadajenjem ta moj dobri namen, in dodeli mi, kar je potrebno k časnemu in večnemu blagru mojemu. Amen.

K sv. Alojziju.

Sv. Alojzi! ki si Boga po otroški in serčno molil in ki si nam posebno pri sv. maši najlepši izgled prave pobožnosti dal, izprosi sedaj tudi meni pomoč, da bodem pri najsvetejši daritvi tako pričujoč, da bode Bogu prijetno, meni pa koristno — po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

K začetku sv. maše.

Neskončno dobrotljivi Bog! kakošna sreča za me, da smem stopiti v tvojo sveto hišo in pričujoč biti pri daritvi, ki jo je tvoj Božji Sin na križu doprinesel in ki jo bode sedaj tvoj namestnik na altarju nekervavo ponovil. S trumami angeljskimi padem pred teboj na kolena in te ponižno molim. Očisti me vsega, kar ti je zoperno, in stori me vrednega, svojo molitev združiti z molitevjo mašnikovo in cerkveno. Amen.

Kirije.

Vsegavedni, sveti Bog! poznaš me in veš, kaj mislim in

kakošen sem. Pogosto prelo-
mujem tvoje svete zapovedi in
zamujam marsiktero priložnost,
kaj dobrega storiti. Za marsi-
ktero dobro svarjenje ne maram
in žalim s tem svoje starše
in učenike. Skesan terkam na
persa, spoznam, da sem kriv,
in obžalujem svojo lahkomiselnost,
nehvaležnost in nepokorščino.
Usmili se me, o Bog!
kakor se oče usmili otroka, ki
se svojega greha kesa in se po-
boljšati hoče. Pri tej sv. maši
ponavljam svoje dobre sklepe
in te kličem na pomoč.

Glorija.

„Čast Bogu v višavah in

mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!“ Tako so veselo prepevali angelji pri rojstvu Jezusa, Božjega Sina. Tudi mi, tvoji otroci, ti hvalo dajemo, o dobrotljivi Oče! Poslal si edinnorejenega Sina na zemljo in z njim je prišlo izveličanje vsem ljudem. Hvalimo te, Božji Izveličar! za sv. vero, ki si jo nam oznanil. Daj mi moč, da te po zapovedi tvoje sv. vere sedaj v mladosti s čistim in čednim življenjem, kakor sv. Alojzi, častim, in si s tem pridobim tudi tvoj mir, veselje, srečo in blagoslov. Amen.

Cerkvena Molitev.

O Bog, delivec nebeških

darov! ki si angeljskemu mladencu Alojzijo čudovito nedolžnost in spokornost dodelil, daj po njegovem zasluženju in njegovi prošnji, da mi, ki ga nismo posnemali v njegovi čistosti, vsaj pokoro delamo kakor on — po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Berilo.

„Oj kako lep je čist rod v svitlobi, zakaj njegov spomin je večni, ker je spoznan pri Bogu in pri ljudeh! Ako je pričujoč, posnemajo ga, kedar se pa odtegne očem, hrepenijo po njem. Venčan obhaja vekomaj zmago in prejme plačilo za boje ne-

omadeževane čistosti.“ Nedolžnost je moja največa lepota, največe bogastvo, najviša čast.

„Blagor jim, ki so čistega sercá, zakaj oni bodo Boga gledali.“ In to čednost, o sv. Alojzi! izprosi mi od Boga.

Evangelij.

V tistem času je stopil učenik postave k Jezusu in vprašal: „Učenik, ktera je vélika zapoved v postavi?“ Jezus mu pa odgovorí: „Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega serca, iz vse svoje duše in iz vse svoje misli. Ta je največa in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bliž-

njega kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je vsa postava in preroki.“

Nebeški Oče! iz neskončne ljubezni si svojega edinorojenega Sina na svet poslal, da nevedne uči in jim tvojo presveto voljo oznanuje. Razsvetli me, da vsekdar nauke tvojega Sina prav spoznam in po izgledu sv. Alojzija v življenju zvesto posnemam. Amen.

Vera.

Verujem v Boga, Očeta vse-mogočnega, stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinorojenega, Gospoda našega, kateri je spočet

od sv. Duhá, rojen iz Marije Device. Terpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umerl in v grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal. Gori je šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsemogočnega. Od ondot bode prišel sodit žive in mrtve. Verujem v sv. Duhá, sv. katoljško cerkev, občestvo svetnikov, odpuščenje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. Amen.

Darovanje.

Presveti Bog! prejmi milostljivo darova, ktera ti tvoj služabnik, mašnik, sedaj daruje. Tudi jaz bi ti rad kaj v dar

prinesel. Jezus, tvoj Sin, nas zagotavlja, da ti je čisto, ljubeznjivo serce najljubši dar. Glej, dobrotljivi Oče! z veseljem ti ga ponudim in želim, da bi te vsi ljudje če dalje bolje ljubili. Vse moje življenje naj bode posvečeno Bogu in spolnovanju mojih dolžnosti. Ponižen in skesan oziram se k tebi, o Bog! in prosim, glej z očetovsko milostjo na moje dobre sklepe in poterdi jih; daritev mašnikova pa naj ti bode prijetna in nam vsem koristna in blagovita. Amen.

Predglasje ali Sanktus.

Bliža se trenutek, v katerem

bode kralj nebes in zemlje v družbi svetih duhov stopil na altar. Pravo in spodobno je toraj, da ga priserčno hvalimo in častimo. Da! tebi sveti, vsegamogočni, večni Bog! čast in hvalo dajejo vsi angelji in nadangelji, kerubini in serafini in tudi mi se ponižno pridružimo njihovi hvalni pesmi ter kličemo:

Svet, svet, svet si ti Gospod, Bog vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti! Blagor njemu, ki pride v imenu Gospodovem!

Pred Povzdigovanjem.

Vsemogočni, večni Bog, neskončno dobrotljivi Oče! prosim

te po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem: Ohrani svojo sv. cerkev in obvaruj njene predstojnike! Blagoslovi moje starše in učenike! Odvračaj od njih vsako nesrečo, ohrani mi jih še dolgo, in poverni jim skerb in trud, ki so ga imeli za me, in vse dobroti, ki so mi jih skazali! Prosim tudi za svoje brate in sestre, za součence in tovarše, za žlahto in prijatle. Varuj jih vseh telesnih in dušnih nevarnosti! Tebi priporočam vse stiskane in revne ljudi. Spreoberni grešnike in pelji jih zopet na pot čednosti!

Veličastna devica in mati Božja Marija in vi svetniki, po-

sebno ti, o sv. Alojzi! prosite za nas, da po pobožnem življenju vredni postanemo, kedaj tudi priti v družbo vašo. Amen.

Med povzdigovanjem.

Molim te, o moj Gospod Jezus Kristus, ki si sedaj tukaj v podobi kruha resnično pričujoč! V tebe verujem! V tebe upam! Tebe ljubim čez vse!

Molim te, o moj Gospod Jezus Kristus, in hvalim te, ker si svojo kri tudi za-me prelil! O Jezus, tebi živim! O Jezus, tvoj hočem biti živ in mertev na vse večne čase! Amen.

Po povzdigovanju.

Dobrotljivi Oče! tvoj preljubi Sin se je sedaj na altarju prikazal kot srednik in dar, ki nas je spravil z Bogom; njegova sv. kerv prosi odpuščenja in milosti za nas. Ozri se tedaj na nas, ki smo poškropljeni s kervjo tvojega Sina in odpusti nam grehe naše zavaljo Njega. Bodi milostljiv tudi vsem služabnikom in služabnicam, ki so že umerli, pa se še v vicah pokorijo, posebno — (tù imenuj duše, za ktere si se namenil moliti). Zavaljo presvete daritve, zavaljo drage kervi, ki je tekla iz serca Jezusovega, odpri jim ječo, in

popelji jih v prebivališče večnega miru. Amen.

Oče naš.

Nismo sicer vredni, da povzdignemo svoj glas k tebi, vendar nas je Jezus učil in spodbudil, da smémo k tebi kakor otroci moliti:

Oče naš, kteri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje imé; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolgé, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in nas ne vpelji v skušnjava; temuč reši nas od hudega. Amen.

Jagnje Božje.

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas! (dvakrat).

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe svetá, daj nam svoj mir!

Obhajilo.

Moj Gospod in Bog! kako srečen bi bil, ako bi sedaj smél z mašnikom sprejeti najsvetejši zakrament, ki si ga pri zadnji večerji postavil! Ali spoznati moram:

„O Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bode moja duša!“ (trikrat).

S teboj, o moj Gospod in

Bog! bi bil rad zmirom sklenjen. Toraj te prosim: Pridi k meni in ostani pri meni! Poterdi me v veri, oživi moje upanje in vnemi me s svojo ljubeznijo. V ljubezni hočem s teboj živeti in umreti. Amen.

Blagoslov.

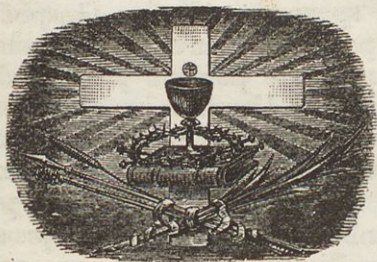
Blagoslovi me Bog † Oče, Bog † Sin in Bog † sv. Duh in ta blagoslov Božji naj me vterdi v vsem dobrem, ohrani mi nedolžnost in služi o smertni uri k večnemu izveličanju. Amen.

Konec.

Sveta daritev je tedaj končana. Zahvaljujem te priserčno,

o Bog! za milost, da sem smel biti pri tem imenitnem opravilu. Tudi ves dan hočem se hvaležno spominjati terpljenja in smerti tvojega preljubega Sina in posnemati njegovo življenje in terpljenje. Usliši mojo molitev za starše, učenike in dobrotnike, za vse ljudi, žive in mertve. Poterdi moj sklep, tvojo voljo v vseh rečeh na tanko spolnovati, da ti v nedolžnosti in čistosti po izgledu sv. Alojzija če dalje prijetniši prihajam. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, ki s teboj in sv. Duhom živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Druga sv. maša.

O začetku.

Moj Bog! sramota me obhaja,
in skoraj se ne upam, oči pov-
zdigniti k tebi, ker brez števila
so moje pregrehe, in moji grehi
segajo do nebes. Res o Bog!
grešil sem pred tabo in v pričo
tebe mnogo hudega doprinesel,

to spoznam. Ali ti o Gospod! si poln milosti in odpuščaš grehe tem, ki te ponižno prosijo odpuščanja. Usmili se in usliši tedaj mene, ki v svoji revščini vpijem k tebi in vse zaupanje stavljam le v tvojo milost. Omeči se po molitvi svoje cerkve, ki prosi usmiljenja za me in za vse grešnike. Oberni zopet svoje oči proti meni, in daj mi življenje.

Čast Bogu v višavah.

Čast bodi tebi, o Bog! v nebesih in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje. Molimo in hvalimo te, o Bog, vsemogočni Oče! in tebe, o Gospod Jezus, ti edinorojeni Sin Božji, ti

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, ki sediš na desnici vse-mogočnega Očeta! Usmili se nas, zakaj ti sam si svet, ti sam si Gospod, ti sam si naj-vikši s svetim Duhom vred v časti nebeškega Očeta. Amen.

Berilo.

O vsemogočni Bog! stori s svojo milostjo, da v nas vera, upanje in ljubezen vedno rasejo in da ljubimo samo to, kar ti zapo-veduješ: da potem tudi zasluži-mo, kar si nam obljubil po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Evangelij.

Tisti čas je rekel Jezus ju-dovski množici: „Jaz sem živi

kruh, ki sem prišel z nebes. Ako kdo jé od tega kruha, živel bode vekomaj, in kruh, kterega bodem jaz dal, je moje meso za življenje svetá.“ Judje so se tedaj prepirali med seboj, rekoč: Kako nam more ta svoje mesó jesti dati? Jezus jim je toraj rekel: Resnično, resnično vam povem: Ako ne bote jedli mesa Sina človekovega in pili njegove kervi, ne bote imeli življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga bodem obudil poslednji dan.

Darovanje.

O nebeški Oče! darujemo ti po mašniku, tvojem namestniku,

kruh in vino, ktera oba se bodeda spremenila v telo in kri tvojega Sina, Jezusa Kristusa. Sprejmi milostljivo ta dar, ki ti ga ponižno in skesani ponujamo. Z njim vred pa darujemo tudi sebe tvoji neskončni milosti; nikar nas ne zaverzi, da-si smo zavoljo obilnih grehov nevreden dar, temuč stori nas vredne po darovanju svojega ljubeznjivega Sina, ki se sedaj godí na altarju. Pridi, o vsemogočni Bog! in blagoslovi le-ta dar, ki je pripravljen k časti tvojega imena! Amen.

Sanktus.

Daj, o Gospod! da serca svoja od pozemeljskih reči ločimo in z nebeškimi duhovi

sklenjeni tebe molimo, hvalimo in častimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, ter k tebi kličemo: Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot, nebo in zemlja sta polna njegove časti! Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem!

Molitev za žive.

O nebeški Oče! ponižno te prosimo, blagoslovi darove, ki ti jih darujemo, in sprejmi jih kot prijeten dar za svojo sv. cerkev, za našega papeža, škofa, in vse duhovne pastirje, za cesarja in vse gosposke, za naše starše, žlahto, dobrotnike, prijatelje in sovražnike, za vse, ki

so tukaj zbrani in ti darujejo
sv. mašo.

Pri povzdigovanju presv. rešnjega telesa.

Češčeno bodi, o presveto
Telo! ki si bilo iz Marije De-
vice rojeno in na križu za nas
umorjeno.

Pri povzdigovanju presv. rešnje Kervi.

Češčena bodi, o sveta Kri!
operi me vseh mojih grehov, in
očisti me tako, da bodem vreden
večnega življenja.

Po povzdigovanju.

Prosim te, o Gospod! usmili
se naših bratov, ki so že šli v

večnost in tamkej odrešenja čakajo, zlasti pa (ranjkega ali ranjce I. I.) Daj jim zavoljo neizmerne vrednosti tega darú večni mir in pokoj. Nam pa revnim grešnikom, ki upamo v tvojo neskončno milost, dodeli, da pridemo kedaj v družbo svetnikov, ne zavoljo svojega zasluženja, temuč zavoljo zasluženja Jezusa Kristusa. Zakaj samo po njem pričakujemo dobiti, kar nam obetaš, kakor tudi le po njem, ž njim in v njem tebe hvalimo in častimo na večne čase. Amen.

Oče naš.

Odreši nas, o Gospod! po svoji milosti in po prošnjah sv.

Device Marije in vseh svetnikov vsega prteklega, pričujočega in prihodnjega hudega. Odreši nas greha in spačenega poželjenja in daj nam notranji in vnanji mir po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Jagnje Božje.

O Jagnje Božje! ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas in daj nam mir. Oj Jezus! ki si nam s smertjo na križu milost in mir zaslužil, ne gledaj na našo nevrednost, temuč na vero svoje cerkve, ki te prosi: daj nam po svojem sv. zakramentu tisti mir, kterega nam svet ne more dati, varuj nas slehernega greha in vsega hu-

dega, stori, da se stanovitno deržimo tvojih zapoved, in ne dopusti, da se ločimo od tebe.

Pri obhajilu.

Moj Bog in Gospod! Ti si pravi kruh, ker si na zemljo prišel, da bi vsi, ki te vživajo, ne umerli, ampak večno živeli. Bodi tedaj vžitek moje duše, stori, da jaz v tebi ostanem in ti v meni, da veselje izgubim do pozemeljskih stvari in le tebi živim, kakor si ti na zemlji le svojemu nebeškemu Očetu živel. Napoji me, o moj Izveličar! s kervjo, ki je bila na križu prelita v moje odrešenje. Naj ugasne v meni žejo do min-

ljivih stvari in zmirom bolje in bolje naj vžiga v sercu mojem željo, da bi s teboj sklenjen vekomaj živel in brez konca te hvalil. Amen.

Konec.

O sveta Trojica! daj, da presveta maša, ki smo ti jo ravnokar darovali tebi v čast in hvalo, sebi pa v izveličanje, v nas prav obilen sad obrodi in da ga tudi ohranimo za večnost, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, ki živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Spovedne molitve.

Pred spovedjo.

Moj Bog in Oče! bližam se ti sedaj s terdno voljo, da bi prav dobro spoved opravil in tako zopet tebi prijeten otrok postal. Ker pa brez tvoje Božje pomoči nič ne premorem, prosim te živo, usmili se me in pošlji mi sv. Duha v revno sercé.

Pridi, sv. Duh! in razsvetli me, da bodem vse grehe prav spoznal, serčno obžaloval, odkritoserčno jih se spovedal in popolnoma poboljšal.

Sveti Duh, studenec vsega

pravega spoznanja! Daj mi zdaj vse moje grehe tako spoznati, kakor jih bom spoznal enkrat, zlasti v smertni uri in pred sodnim stolom Božjim. Oče naš i. t. d.

Izpraševanje vesti.

(Pomisli sedaj resno, kedaj in kako si zadnjo spoved opravil in če si naloženo pokoro dostal. Potem izprašuj vest po zapovedih Božjih, cerkvenih in raznih grehih.)

Zoper deset Božjih zapoved.

I. Veruj v enega Boga.

Ali sem zjutraj in zvečer, pred jedjo in po jedi, kedar je zvonilo: „Zdrava Marija“ molitev opuščal ali pa ne dosti pobožno opravljal? — Ali sem se sramoval znamenje sv.

križa delati, z blagoslovljeno vodo škropiti se, pri molitvi klečati, roke sklepati? — Ali sem potegnil kedaj s takimi, ki so se norčevali z vero, s cerkvenimi šegami, z mašniki? — Ali sem opuščal tri čednosti Božje moliti?

II. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena.

Ali ne imenujem brez potrebe in brez časti Božjega, Jezusovega in Marijnega imena? — Ali nisem iz jeze ali nevolje preklinjal? — Ali sem po krivem ali lahkomišljen prisegal? — Ali sem mermral in tožil zoper Boga? — Ali sem zaničljivo govoril o svetih rečeh in navadah?

III. Posvečuj praznik.

Ali nisem bil ktero nedeljo ali praznik pri 'sv. maši in kerščanskem nauku? Ali sem nalašč prepozno zahajal k službi Božji? — Ali sem v cerkvi na druge reči mislil, šepetal, smejal, sim ter tje oziral se in še druge motil?

IV. Spoštuj očeta in mater, da bodeš dolgo živel in da se ti bode dobro godilo na zemlji.

Ali sem bil staršem, učenikom in drugim predpostavljenim nepokoren, uporen in sirov! — Ali sem jih hudo razžalil ali razjezil? — Ali sem celó njih opominovanje zaničeval, hudo jim želel, zabavljaj

ali celó jih udaril? — Ali sem morebiti zasramoval tudi stare ljudi?

V. Ne ubijaj.

Ali sem bratom, sestram in drugim primke dajal, tepel jih ali kamenje na nje metal? — Ali sem bil proti poslom surov in zarobljen, proti ubogim ljudem brezserčen in terd? — Ali sem bil svojeglaven, termast in sovražen? — Ali sem s tem druge jezil? — Ali sem bil nevoljen, jezen? — Ali sem hodil brez potrebe v nevarnost? — Ali sem ubogo žival terpinčil? — Ali sem druge v greh zapeljal ali zapeljati hotel? — Ali sem bližnjemu v greh pomagal, ali če je greh storil, hvalil ga? — Ali sem z

besedo ali djanjem slabe izglede dajal? — Ali sem prepire in kreg napravljaj?

VI. Ne prešestvaj.

Ali sem nespodobne reči ogle-
doval, poslušal, od njih gororil, na
nje mislil? — Ali sem imel ra-
dovoljno nesramne, nečiste želje? —
Ali sem bil sramožljiv, kedar sem
se napravljaj ali slačil? — Ali sem
nerodne, nespodobno igre igral in
nesramnosti uganjal? — Ali sem
se s slabimi, malopridnimi tovarši
pajdašil?

VII. Ne kradi.

Ali sem sadje, denar ali sicer
kaj ukradil ali hotel ukrasti? —
Ali sem ukradene stvari prejemal

in hranil? — Ali sem na pósodo jemal ali našel, in ne več vračal? — Ali sem poškodoval travnike, drevje, plote itd.? Ali sem brez vednosti staršev od hiše dajal?

VIII. Ne pričuj po krivem zoper svojega bližnjega.

Ali sem lagal? — Ali je moja laž komu škodovala? — Ali mi je lagati v nevadi? — Ali sem bližnjega po krivem tožil ali pri družih obrekoval? — Ali sem raztrošal, o čem bi bil moral molčati?

IX. in X. Ne želi svojega bližnjega žene. — Ne želi svojega bližnjega blaga.

Ali sem bil vesel, kadar se je bližnjemu slabo godilo? — Ali sem

želel, kar je družih ljudi? — Ali nisem mislil koga ukaniti ali go-ljufati?

Zoper pet cerkvenih zapoved:

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sv. maši.
3. Posti se zapovedane postne dni, namreč: štiridesetdanski post, kvaterne poste in druge zapovedane postne dni, zderži se tudi ob petkih in sabotah mesnih jedi.
4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku vsaj enkrat v letu in o veliko-

nočnem času prejmi sv. rešnje Telo.

5. Ne obhajaj ženitve ob prepovedanih časih.

(Izprašuj se nekaj kakor pri tretji zapovedi Božji, nekaj pa:)

Ali sem ob prepovedanih dneh meso jedel? — Ali sem to storil, ker sem zapovedi cerkvene zaničeval? — Ali sem tudi druge k temu napeljeval? — Ali sem velikonočno spoved prav opravil, nič zamolčal in pokoro prav opravil?

Zoper sedem poglavitnih grehov:

1. Napuh.
2. Lakomnost.
3. Nečistost.
4. Nevošljivost.

5. Požrešnost.
6. Jeza.
7. Lenoba.

Zoper devet ptujih grehov.

1. V greh svetovati.
2. Grešiti vелеvati.
3. V družih greh privoliti.
4. V greh napeljevati.
5. Družih greh hvaliti.
6. K grehu molčati.
7. Greh pregledati.
8. Greha vdeleževati se.
9. Greh zagovarjati.

Kesanje in terdni sklep.

Pomisli sedaj ponižno, moj otrok :
pervič, kako si z grehom zaslužil,

da te Bog kaznuje v tem in unem življenju. Pomisli, kaj morajo zaverženi angelji in ljudje v peklu in verne duše v vicah terpeti. Oj, kako bi se tebi godilo, ko bi te bil Bog ravno tako kaznoval! Premišljuj, kaj ti je storiti, ali hočeš pač postati v prihodnje dober, pokoren otrok nebeškega Očeta, da tudi ti prideš kedaj k njemu v nebesa?

Drugič misli si Jezusa na križu, kako je na rokah in nogah preboden, s ternjem kronan, kako ves v ranah in kervi za te terpi in umira! Glej, moj otrok: to so tvoji grehi storili, zakaj zavoljo tvojih grehov je tvoj ljubeznjivi Izveličar toliko terpel in na križu umerl. Ali te pač ne peče, da si jih storil?

Tretjič domisli se tudi mnogo-
terih dobrot, ki ti jih je Bog ku-
poma dajal; kako ti je podelil živ-
ljenje, zdravje, vsakdanjo hrano in
obleko, dobre starše in sv. angelj-
varha; kako se imaš le njemu za-
hvaliti, da nisi nevernik ali jud,
ampak otrok sv. katoliške cerkve.
Kako hudoben, nehvaležen otrok bi
bil, ko bi še dalje neskončno dobrot-
ljivega Očeta žalil in ga še ljubiti
ne hotel!

(Ko si vse to dobro premislil, obudi
s kesanim srcem popolno kesanje tako-le:)

Moj Bog! vsi moji storjeni
grehi so mi iz serca žal, ker
sem tebe, svojega preljubeznjivega
Bogá, tebe vso svetost in
neskončno dobroto, ki te iz vsega

serca ljubim, ž njimi razžalil. Terdno sklenem s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe, svojega Bogá, tebe neskončno svetost in dobroto, še kedaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi milost, da spolnim svoj terdni sklep! Tega te prosim po neskončnem zasluženju tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Izveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Molitvé pri spovedi.

(Kedar poklekneš k spovednici, prekrižaj se in reci:)

Prosim, duhovni oče! za sv. blagoslov, da se svojih grehov

prav in čisto spovém. Jaz ubogi grešnik se spovém Bogú vsemo-gočnemu, Mariji materi Božji, vsem ljubim svetnikom in vam, častitljevemu mašniku, Božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravi-l (povej kedaj?) velikokrat in obilno grešil z mislimi, z že-ljami, z besedami in djanjem, posebno se pa obtožim, da sem — — (sedaj povej svoje grehe).

(Kedar si se vseh grehov spovédal, moli:)

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim ali ne, ktere sem ali sam storil ali pa kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sem Bogá,

njega samo sveto in preljubez-
njivo dobroto ž njimi razžalil.
Terdno sklenem, nič več ne
grešiti in vseh priložnosti v
greh varovati se. Prosim, du-
hovni oče! za izveličavno po-
koro in sv. odvezo.

Po spovedi.

O Bog in Oče, kako dobrot-
ljiv si vender do mene! Zavoljo
zasluženja Jesusa Kristusa si
mi po mašniku, namestniku svo-
jem, odpuščenje mojih grehov
podelil. Sedaj smem upati, zopet
tebi ljub in prijeten otrok po-
stati. Hvala, čast in slava tebi
za to veliko, nezasluženo do-
broto! Gotovo je nočem pozabiti

in skerbno se hočem varovati,
da ne zabredem zopet v stare
grehe. Blagoslovi, ljubi nebeški
Oče! ta moj pobožni sklep in
daj mi moč, da mu zvest osta-
nem do smerti. Tega te prosim
po kervi Jezusa Kristusa, ki je
za me tekla na križu, in po
zasluženju njegove milosti polne
matere Marije in vseh svetni-
kov. Amen.

(Naloženo pokoro opravi, če je mo-
goče, koj, sicer pa kakor hitro utegaeš.)

Obhajilne molitve.

Pred sv. obhajilom.

Jezus Kristus, najljubeznivši prijatelj otrok! Danes se bližam k tvoji sv. mizi, da deležen postanem gostije, h kateri nas vse tako ljubeznjivo vabiš.

Kako srečen otrok sem! Danes bodem sprejel najsvetejši sakrament tvojega telesa, ki si ga za nas dal v smert, tvoje kervi, ki si jo na križu za odpuščanje naših grehov prelil! Prejel bodem spomin tvojega

terpljenja, bogastvo tvoje ljubezni, zastavo prihodnjega veličanstva!

Božji Odrešenik, kaka sreča za me, ubogega, nevrednega otroka! Razsvetli me s svojim sv. Duhom, da v tebe verujem, v te upam, tebe ljubim čez vse!

Moj Izveličar! kmalu tedaj prideš sam k meni. Verujem, spoznam in molim te v sveti hostiji kakor svojega Gospóda in Boga. Verujem, da si Sin Božji in živi nebeški kruh. Verujem, da si v presvetem sakramentu sv. rešnjega Telesa kakor Bog in človek resnično pričujoč in da k meni prideš obogatit me s svojimi milostmi in

sebi sklenit v ljubezni. Poln te žive vere hočem te sedaj, o večna resnica! prejeti.

Moj Jesus! Od tebe morem in smem vse pričakovati, kar je za me dobro in izveličavno, zakaj ti si neskončno modra dobrotar. Sam si zagotovil: „Moje meso je resnična jed in moja kerv je resnično pijača. Kdor moje meso je in moja kerv pije, ostane v meni in jaz v njem; živel bode zavoljo mene; izbudil ga bodem sodnji dan in večno bode živel.“ -- V tem srečnem upanju hočem sedaj stopiti, o ljubeznjivi Jezus! k tvoji mizi.

Moj Odrešenik! Za me umreti ti še ni bilo zadosti, postavil

si še ta najsvetejši sakrament, da bi se z menoj, revnim in nevrednim otrokom, popolnoma sklenil. O večna ljubezen! iz vsega serca in čez vse te hočem ljubiti, ker si ti mene poprej ljubil in sam sebe v moje odrešenje umoriti dal. Oj, da bi bil pač brez vsakoršnega greha, ki me ne pusti s teboj zediniti se! O očisti, posveti, napolni in presuni me, ti čudna, neskončna ljubezen, hvaljena brez konca v sakramentu presvetega reš-njega Telesa!

Kesanje.

Ali, o moj Bog! če pomi-slim, kdo si ti in kdo sem jaz,

komaj se upam tebi bližati. Ti si vsemogočni Bog, jaz slab otrok! Ti si najsvetejši in jaz grešna stvar! Vendar tvoja ljubezen mi daje serčnost, in slabost moja, ki me je tolikokrat tirala v napake in grehe, sili me prositi te, da prideš k meni. Pridi tedaj k meni, o moj Jezus! serce je pripravljeno.

Hrepenenje.

O moj preljubi Odrešenik! pridi sedaj v moje serce, osnaži in olepšaj ga v sebi prijetno prebivališče in ostani v meni. Če tebe imam, srečen sem. Pridi v moje serce in gospodari v njem! Saj praviš sam: „Otrok,

daj mi serce! Vzemi tedaj moje serce in vse, kar sem in premorem! Vzemi me za vselej!

Sv. Devica Marija pomagaj, kedar pride tvoj Sin k meni, da najde v meni prijetno prebivališče! Sv. angelj varh, sv. patron spremita me sedaj k mizi svojega in mojega Gospoda! Prosita za me sedaj in vselej, da me nič na svetu ne bode ločilo od Jezusa! Amen.

Po sv. obhajilu.

O moj Bog in moj Jezus! Ti si tedaj v meni in jaz v tebi! Kdo more razumeti le-to srečo! Oj kako serčno se veselim! Môje telo je sedaj stanovanje, tem-

pelj Božji, moje serce je altar Najvišega. Pridi tedaj, o blažena Devica in Mati Božja! Pritecite sveti angelji in vsi svetniki in molite z menoj Jezusa v mojem sercu!

Zahvala.

Zahvalim te, o Jezus! kakor je v moji moči za neskončno dobroto, da si se v sv. obhajilu sam meni v dar dal. Ti si me s kruhom angeljskim nasitil, ali zahvaliti te ne morem kakor sv. angelji, vendar upam, da ti bodem vso večnost prav hvalen.

Darovanje.

Jezus je v moji duši! Ti si

posvetil moje serce, odsihmal sem ves tvoj. Tebi, o Bog! se darujem, tebi se izročam popolnoma, z dušo, s telesom in voljo. Delaj z menoj karkoli hočeš, ravnaj z menoj prav po svoji sv. volji.

Prošnja.

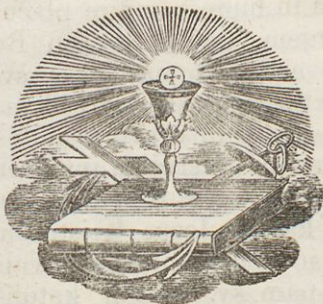
O moj Jezus, za koliko bi mi bilo prositi! Ali vse prošnje so združene v tej: Ostani sedaj v meni! Ne dopusti, da se kedaj ločim od tebe, zakaj tebi, o moj Jezus, hočem živeti, tebi umreti, tvoj hočem biti živ in mertev! Amen.

Tudi za svoje starše, brate, sestre, učenike, prijatle in do-

brotnike, za vse ljudi žive in
mertve, prosim te, o usmiljeni
Izveličar! Daj jim vse dobro,
česar potrebujejo! Daj, da po-
stanemo vsi edini s teboj in
Očetom in sv. Duhom sedaj in
vekomaj! Amen.

Hvalen bodi brez konca Je-
zus Kristus v sv. sakramentu
presvetega rešnjega Telesa!

Tri Božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedin
Bog Oče, Sin in sv. Duh! kateri
si vse vstvaril, kateri vse ohra-
niš in vladaš, kateri dobro z do-

brim in hudo s hudim plačuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil in da nas sv. Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in zaterjujem vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni pridigovali in kar nam sv. rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero!

Upanje.

Upam in zanašam se na

tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi bodeš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščanje mojih grehov, po smerti pa večno izveličanje dal in dodelil, tebe obličje v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam to od tebe, ker si to obljubil, ki si vsemogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog, poterdi moje upanje!

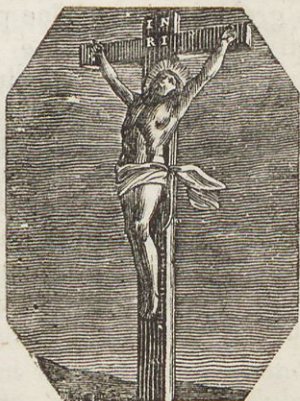
L j u b e z e n .

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca čez vse, ker si največa dobrota, neskončno

popolen in vse ljubezni vreden, ljubim te tudi zato, ker si do mene in vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji najzvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen, povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Bog! bolje in bolje. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim in si zavoljo tega veliko prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevalca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da

sem tebe, svojega vseмогоčnega
Gospoda, svojega najboljšega
Očeta razžalil. Terno sklenem,
vse grehe in vse grešne prilož-
nosti zapustiti, storjene grehe
čedalje bolje obžalovati in nik-
dar več zoper tvojo sv. voljo
ne ravnati. Vzemi me zopet za
svojega otroka in dodeli mi
milost, da ta svoj sklep dopol-
nim. Prosim te po neskončnem
zasluženju tvojega Božjega Sina,
našega Gospoda in Izveličarja,
Jezusa Kristusa. Amen.

Sveti križev pot.

Razlaga, začetek in vrednost svetega križevega pota.

Sveti križev pot je spomin ti-
 stega težavnega pôta, po kte-
 rem je naš Izveličar hodil, ko je
 od Pilatovega dvora kjer je bil
 krivično k smerti obsojen, težek
 križ na goro Kalavarijo nesel.
 Ker je naš gospod na tem potu
 s težkim križem obložen nezna-
 no veliko terpljenja, bolečin in
 žalosti preterpel, se ravno zato
 ta pot imenuje: „Pot svetega
 križa“ ali „križev pot“.

„pot Kalavarije“, „pot bolečin in žalosti“.

Ker je naš Odrešenik na tem potu dvanajstkrat zadržan, po smrti pa dvakrat prenešen bil, s križa namreč v naročje svoje prežalostne matere, potem pa v grob, zato se tudi deli sveti križev pot v štirinajst postaj ali štacjonov.

Bere se, da je Marija devica, potem ko je bil Jezus v nebesa odšel, ves čas svojega življenja tiste kraje okiskovala, na katerih je njen sin terpel in čudeže delal. Te misli je tudi bil papež Leon X. Pobožna sestra Marija Agreda tudi pripoveduje, da Marija, naša pre-

ljuba mati, nikoli ni prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in da je .ondi z žalostnim sercem premišljevala, kako grozovitne muke je mogel terpeti njen Sin. Po tem takim se sme reči in terditi, da je Marija devica najperva sveti križev pot obiskovala, in to pobožno opravilo začela.

Obiskovanje svetega križeva pota je premišljevanje britkega terpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa pri sleherni postaji. Kako prijetno je to premišljevanje v Božjih očeh, se ne more prav dopovedati in ne popisati. Sveti Bonaventura pravi: „Nobena pobožnost ne

obudi toliko svetih želja, kakor premišljevanje terpljenja, križa in smerti našega Gospoda Jezusa Kristusa. O prečudno terpljenje! čegar premišljevanje dušo tako visoko povzdiguje, da ne le samo angeljem enaka, temuč vsa Božja postaja.“ Sv. Frančišk Saleški pravi, da se po premišljevanju Kristusovega terpljenja najpopred ljubezen Božja v naših sercih vžge; zato ga imenuje najbližjo pot k vsem čednostim in k nedolžnemu življenju. Sv. Albert, imenovan veliki, uči, da je premišljevanje Kristusovega terpljenja bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo celo leto ob suhem kruhu po-

stil ali golonog v svete dežele
na božjo pot hodil.

Molitev pred svetim kri- ževim potom.

M o l i m o.

Začni, prosimo Gospod, s
svojim duhom naše djanje, in
spremljaj ga s svojo sveto po-
močjo, da se vse naše molitve
in dela vselej v tebi začno, in
v tebe začete tudi v tebi do-
končajo. Po Kristusu, Gospodu
našem. Amen.

Barovanje svetega kri- ževega pota.

O moj dobrotljivi Jezus!

ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz vsega serca, da sem te kedaj, o naj večja dobrota! razžalil. Darujem ti ta sveti križev pot k tvoji časti, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Jaz se želim vdeležiti vseh odpustkov, ki so za sveti križev pot podeljeni, torej tudi želim vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da s tem svetim križevim potom v tem življenju tvojo milost v prihodnjem pa

večno veselje zaslužiti zamo-
rem. Amen.

Oh, pridite stvarí!
Kaj, glejte se godí!
On, ki nas vse živi,
Strašno za nas terpí!

Ako še nisi odpustkov Boga za tiste
daroval, za ktere mu jih darovati želiš,
da bi jim bili v prid, mu jih sedaj daruj.

Pri nekterih štacjonih se zadobé po-
polnoma odpustki; ker pa nobeden ne more
sam zase več, kakor le en sam popolnoma
odpustek zadobiti, naj druge za duše v vi-
cah Bogu daruje, kakor postavim: za dušo
svojega očeta, matere, brata, sestre, pri-
jatla, ali ktereга družega i. t. d.

I. Štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Molilimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je on poslušal in sprejel krivično sodbo brez vsega izgovarjanja. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ki so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katerim si se večkrat pregrešil zoper Boga in svojega bližnjega, oslepila je sodnika, da je nedolžnega Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogemu grešniku. Boš le tedaj za nevredno stvar ječo, verige in tepenje

terpel? in se dal obsoditi k tako grozovitni smerti? Oh! to je zadosti, da rani moje serce, in da objokujem vse pregrehe, ktere sem storil s svojim jezikom. Obžalujem jih tedaj in kličem k tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se
nas.

Razgajžlan, zapljuvan,
In kronan, zasram'van!
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smert izdan.

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje
rame.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakošnim veseljem in radovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kako poterpežljivo tepenje in suvanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci k njemu:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni gre križ. O težki križ! ki so ti ga moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo gnado in moč, da vse križe rad sprejemem, ktere sem s

svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel, in se tako od sveta ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da si bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo voščil in želel: Terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se
nas.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé,
Oh Jagnje božje gré,
In nese vseh dolgé.

III. Štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, z avoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z nogami teptan in suvan. Vendar se ne sliši ne žalovanja, ne nevolje iz njegovih ust. Ti pa tožiš, če le majhen križ občutiš, ali kako zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost! zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz največi grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sem padel! kolikrat sem se pogreznil v globočino hudobije! O Jezus!

podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in da tako v svoji zadnji uri zveličanja upati morem.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

Opešal je v močéh,
Podré ga križ, naš greh,
Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potert na tléh.

IV. Štacion.

Jezus sreča prvič svojo
žalostno mater.

[Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakošno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijno serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj sin?“ kliče k tebi Marija. — „Kaj hudega ti je storila moja mati?“ te vpraša Jezus. Oh, zapusti že vsaj svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in bolečino terpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedaj in zdihni iz svojega serca:

O Božji Sin Marije! o presveta mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves potert in ponižan klečim pri vajnih nogah. Jaz

sem tisti izdajavec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajne serca ranil. Oh, meni je iz serca žal! prosim vaji odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešil, temuč da bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan premišljeval in objokoval.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

Oh, žalosten spomin!

Ker sreča mater sin;

Nji gre meč bolečin

Do serca globočin.

V. Štacion.

Simon iz Cirene pomaga
Jezusu križ nesti.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odčul.

Spomni se, da si ti tisti Simon, ki si ves udan nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov, ki svoje križe ne iz serca, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh, zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako obloženega Izveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo poslal tvoj ljubeznjivi Oče. Terdno skleni, ne le vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za nje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako le:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim te za toliko priložnost, ki mi jih daješ, da bi za-te ter-

peti, in zase kaj zaslužiti mogel.
 Oh, moj Bog! daj mi gnado,
 vse, kar se mi bode v tem živ-
 ljenju težkega prigodilo, s po-
 terpežljivim srcem prenesti in
 s tem večnega veselja se vde-
 ležiti. Stori, o Jezus! da bom
 tukaj s teboj jokal in terpel,
 potlej pa s teboj v nebesih
 gospodoval.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
 Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon prosim te,
 Ne brani križa se.

VI. Štacjon.

Veronika podá Jezusu
potni pert.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Izveličarja! Ljubi Jezusa in s to ljubeznijo vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečen bodeš, ako bodeš z Jezusovim obrazom v svojem sercu živel in ž njim v večnost pojdeš! Da tedaj to milost zadobiš, prosi svojega Boga, in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveto podobo svojega obličja, da bom brez nehanja na te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objekoval. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem svojo dušo nasitovati in moje oči bodo

vedno solze točile nad mojimi
pregrehami.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas.

S pertom Veronika
Obriše Jezusa;
Spomin za to ji dá
Terpljenja britkega.

VII. Štacion.

Jezus pade drugič pod
križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslabiljen od velike bolečine, in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla in na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se in skleni ponižniši biti. Reci s kesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, da na zemlji pod težkim križem ležiš; vender te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poterdi moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost,

da bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako tebi dopadljivo ponižnostjo sprejemal, da bodem s tem gnado zadobil, tudi s teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Česčena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas.

Slabosti ves prevzét
Pod križem pade spet;
O, jenjaj grešni svét!
Ponavljat' greh preklet!

VIII. Štacjon.

Jezus tolaži Jeruzalemske
žene.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in prevdari v svojem sercu, kako ti je treba jokati in žalovati; prvič zavoljo Jezusa, ki zavoljo tebe toliko trpí; drugič sam nad seboj, ker si še vedno nehvaležen in ga žaliti ne nehaš. Kako moreš v premišljevanju njegovega grozovitnega terpljenja terdovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti revnim ženam kaže! obudi k njemu svoje zaupanje in zdihni iz serca:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh, kako je to, da se moje serce ne raztopi od solz velike žalosti? Solzá, o Jezus! prosim, solzá prave pokore in serčnega

usmiljenja mi daj, da se z ob-
 jokanimi očmi in s kesanim
 srcem tiste gnade vdeležim,
 ktero si revnim ženam skazal.
 Oh, Jezus! ne obrni od mene
 svojih milostljivih oči, poglej
 me ubozega grešnika, da bo-
 dem tudi jaz poln tolažbe na
 zadnjo uro tebe videl.

Oče naš. Češčena Marija, Čast bodi.
 Usmili se nas, o Gospod! usmili
 se nas.

Usmiljene žené!

Ne jokajte za-mé;

Točite za-se lé

Spokornih serc solzé.

IX. Štacion.

Jezus pade tretjič pod
križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako Jezusa, ki je krotka in nedolžna ovčica, judje in neverniki, steklim volkovom enaki, tepejo, sujejo, semtertje vlačijo po terdim kamnju! O nesrečni greh, ki samemu Sinu Božjemu tako grozovitno terpljenje pripravljaš! O grešnik ni morebiti tvoj Bog ves v bolečinah vreden tvojih solz? Oh! reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel? Oh! nobeden drugi, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja

hudoba ni jenjala od grehov
in zato se je množilo tvoje ter-
pljenje. Toda poglej o Jezus!
pri tvojih nogah sedaj klečim
s kesanim srcem in terdno
sklenem, svoji hudobiji konec
storiti. Z objokanimi očmi ti
tisoč in tisočkrat obljubim,
nikdar več ne grešiti. O moj
Bog! nikdar več, nikdar več.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas.

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vender se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi!

X. Štacion.

Jezusa slečejo in mu žolča
piti dajo.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus na svojem životu ves ranjen in stopen in tudi z grenkim žolčem napajan! Poglej, kako on tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v obleki s svojo nagostjo osramotuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojega slečenega Jezusa, in mu reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in mano! ti si ves ranjen, poln grenkosti in ves s kervjo oblit; jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O

Jezus! pelji me ti na pravi pot.
 Stori, da mi bodo vse sladnosti
 tega svetá grenke in zoperne,
 da bodem namesti njih želet
 tvoje terpljenje občutiti, da
 bodem tako vreden, s teboj
 večno veselje uživati.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
 Usmili se nas, o Gospod! usmili
 se nas.

Ko pride na goro,
 Slečejo ga gerdo,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

XI. Štacjon.

Jezusa na križ pribijajo.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kedar so ljudje njegovo mesó, kite in žile z žeblji prevertali. Oh, kako je to, da se tvoje serce žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno tvojege Izveličarja terpinčijo! Vsaj sedaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do sebe. In ker so moji grehi tisti žeblji, kateri so te na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in moji občutki na tvoj križ nabiti in tamkeaj umorjeni, da bom v življenju in ob

smerti s teboj križan, tudi s
teboj v nebesih večno kraljeval.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas.

Na križ ga položé,
Razpnó roke, nogé,
Žebliji mu zdaj nové
Še rane naredé.

XII. Štacion.

Jezus umerje na križu.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tu svoje oči in pre-
mišljuj svojega z žebli na križ
pribitega Jezusa. Poglej vse
bledo obličje Božje. Poslušaj,
kako prosi odpušenja tistim,
ki ga križajo in žaliyo. Raz-
bojniku obljubi nebeško kra-
ljestvo, svojo mater izroča Ja-
nezu, priporoča svojo dušo ne-
beškemu očetu, poslednjič tudi
umerje z nagnjeno glavo. Tako
je tedaj moj Jezus umerl? Res,
umerl na križu, in zavoljo
mene. O moja duša! kaj bodeš
sedaj počela? Oh! ne hodi proč,
kakor le s ponižnim in skesa-
nim sercem. Objemi križ in
zdični k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Izveličar!

jaz vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so te tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisem vreden, ker sem te križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kedar te slišim tudi za tiste prositi, kateri so tebe križali. Kaj hočem tedaj za te storiti, ker si ti toliko zame storil? Poglej o Jezus! pripravljen sem in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kedaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsem, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri vesele besede za-

slišati: „Se danes boš z menoj
v raju“.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas.

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče kri!
Za grehe vseh ljudi
Zveličar smert stori.

XIII. Štacion.

Jezus je s kriza vzet in
djan v naročje Marije.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je serce žalostne matere prebodel, kedar je ona svojega mertvega Sina v svoje naročje vzela. Videla je njega vsega ranjenega in kervavega. O kakošno žalost in bolečino je tistokrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno serce? — Oh greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedaj grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne matere, in zdihni k nji tako:

O kraljica vseh mučenikov! kedaj bom vreden, da bi prav razumel tvojo žalost in brit-

kost? Kedaj bom dobil gnado,
 tvojo žalost v svojem sercu
 nositi in s teboj terpeti? O
 velika gospá! izprosi mi to
 gnado, da noč in dan žalujem
 nad svojimi grehi, ki so ti
 tako žalost storili; da bodem,
 ves skesan in spokorjen, v za-
 upanju in ljubezni za-te umerl
 in po smerti s teboj večno
 živel.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
 Usmili se nas, o Gospod! usmili
 se nas.

Marija, k teb' hitim,

Tvoj'ga sina častim.

Z vama, dokler živim,

Rad jokam in terpim.

XIV. Štacjon.

Jezusa v grob polože.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Vzlasti pa naj ti gre k sercu težava in grenka žalost Marije, njegove matere, kedar izgubi iz naročja svojega ljubeznjivega Sina. V premišljevanju leté njene žalosti in njenega terpljenja se res sramuj, da si pri obiskovanju tega križevega pota tako malo usmiljenja občutil. Oh! izbudi svoje serce vsaj sedaj pri zadnjem štacjonu. Poljubi s častjo kamen sv. groba; položi v duhu zanj svoje serce .. in reci k svojemu mertvemu Jezusu :

O usmiljeni Jezus! ki si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega te častim in molim. Oh! jaz želim in vošim tebe v svojem sercu zapertega imeti, da bi s teboj sklenjen, po tem sv. križevem potu k novemu življenju vstal, in se v tvoji gnadi s tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženju tvojega terpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bode na zadnjo uro tvoje sveto rešnje Telo moja popotnica, da bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, sv. Jožef! in da svoje zadnje zdihovanje s tistim zdihovanjem sklenem, s katerim si ti na svetem križu svojo

sveto dušo izdihnil. Daj mi z
živo vero, s terdnim zaupanjem
in z gorečo ljubeznijo s teboj in
zavoljo tebe umreti in potlej s
teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas.

Za naš greh mertvega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega serca.

Molitev.

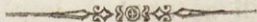
Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina, Jezusa Kristusa. zavoljo mene na svét poslal, in s katero je on s svojim britkim terpljenjem in grenko smertjo mene odrešil, ti darujem ta sv. križev pot, ki sem ga s tvojo gnado obiskal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene gnade, za odpuščenje grehov vsega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, vzlasti pa, za ktere sem v. začetku prosil. O milostljivi nebeški Oče! poglej na obličje Kri-

stusa, svojega Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogemu grešniku! Amen.

O Jezus! hvala zdej
Ti bodi in vselej;
Po svoji smert' nam daj
Te ljubiti' vekomaj.

(Nekteri na zadnje tudi molijo 6 Očenašev in 6 Češčena-Marij. Ako ravno je ta navada dobra in pobožna, vendar ni ravno potrebna, temuč samo premišljevanje terpljenja našega Izveličarja je k zadobljenju odpustkov potrebno, in le to je cilj sv. križevega pota.)

Hvaljen bodi naš križani
Izveličar, Jezus Kristus, in njegova žalostna mati Marija!

Litaniije

v s e h s v e t n i k o v.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Oče nebeški, vsemogočni Bog,
 usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog,
usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili
se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

Sv. Marija,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Mati Božja,		
Sv. devic Devica,		
Sv. Mihael,		
Sv. Gabriel,		
Sv. Rafael,		

Vsi sveti angelji in arhangelji,
za nas Boga prosite!

Vse svete verste izveličanih du-
hov, za nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas.
Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za
nas Boga prosite!

Sv. Peter,
Sv. Pavel,
Sv. Andrej,
Sv. Jakop,
Sv. Janez,
Sv. Tomaž,
Sv. Jakop,
Sv. Filip,
Sv. Jernej,
Sv. Matevž,
Sv. Simon,
Sv. Tadej,
Sv. Matija,
Sv. Barnaba,
Sv. Lukež,
Sv. Marka,

za nas Boga
prosi!

Vsi sveti aposteljni in evan-
gelisti, za nas Boga prosite;

Vsi sveti učenci Gospodovi, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za
nas Boga prosite!

Sv. Štefan,	} za nas Boga prosi!
Sv. Lovrenc,	
Sv. Vincenc,	

Sveta Fabjan in Boštjan, za
nas Boga prosita!

Sveta Janez in Pavel, za nas
Boga prosita!

Sveta Kozma in Damijan, za
nas Boga prosita!

Sveta Gervazi in Protazi, za
nas Boga prosita!

Vsi sveti mučeniki, za nas
Boga prosite!

Sv. Silvester,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Gregor,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Hieronim,		
Sv. Martin,		
Sv. Miklavž,		

Vsi sveti škofje in spoznavavci,
za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga
prosite!

Sv. Anton,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Frančišk,		

Vsi sveti mašniki in leviti, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in puščavniki,
za nas Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

} za nas Boga
prosi!

Vse svete device in vdove, za
nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje,
za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi
nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas,
o Gospod!

Vsega hudega, } reši nas,
Vsega greha, } o Gospod!

Svoje jeze,
 Nagle in neprevidne smerti,
 Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude
 volje,
 Duha nečistosti,
 Treska in hudega vremena,
 Šibe potresa,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smerti,
 S skrivnostjo svojega sve-
 tega včlovečenja,
 S svojim prihodom,
 S svojim rojstvom,
 S svojim kerstom in svetim
 postom,
 S svojim križem in svojim
 terpljenjem,

reši nas, o Gospod!

S svojo smertjo in svojim
pokopom,

S svojim svetim vstajen-
jem,

S svojim čudnim vnebo-
hodom,

S prihodom tolažnika sve-
tega Duha,

V dan sodbe,

Mi grešniki,

Da nam zanesesh,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pri-
pelješ,

Da svojo sveto cerkev vi-
žáš in ohraniš,

Da pastirja apostoljskega
in vse cerkvene stanove v
svoji sveti veri ohraniš,

reši nas,
o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Da sovražnike svete cerkve
 ponižaš,
 Da keršanskim kraljem in
 oblastnikom mir in pravo
 enovoljnost daruješ,
 Da vsemu keršanskemu ljud-
 stvu mir in edinost daš,
 Da nas v svoji sveti službi
 poterdiš in obderžiš,
 Da naše misli k nebeškim
 željam povzdigneš,
 Da vsem našim dobrotni-
 kom večne dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bra-
 tov, bližnjih in dobrotni-
 kov od večnega pogub-
 ljenja rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohra-
 niš,

prosimo te, usliši nas!

Da vsem vernim dušam večni
pokoј dodeliš, prosimo te,
usliši nas!

Da nas uslišiš, prosimo te,
usliši nas!

Sin božji, prosimo te, usliši
nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ gre-
he svetá; zanesi nam, o Go-
spod!

Jagnje božje, ki odjemlješ gre-
he svetá; usliši nas, o Go-
spod!

Jagnje božje, ki odjemlješ gre-
he svetá; usmili se nas, o
Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Oče naš i. t. d. (tiho).

V. In nas ne upelji v skušnjava:
 O. Temuč reši nas od hudega
 Amen.

Molitve po litanijah.

na sv. Marka dan in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet!
 Gospod! teci mi pomagat.
 Omoteni in osramoteni naj bodo,
 kateri mi strežejo po življenju.
 Odstopijo naj in sram naj jih
 bodi, kateri mi hočejo hudo.
 Obernejo naj se zdajci osra-
 moteni, kateri pravijo: Haha!
 Haha!

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj rekó; Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, o Bog! hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, o Gospod! močen turn.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod ne ravnaj z nami
po naših grehih,

O. In ne povračuj nam po
naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj
in osreči ga na zemlji, in
ne daj ga v voljo njegovih
sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostlji-
vo zavoljo svojega imena
večno življenje vsem, kateri
nam kaj dobrega storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir
in pokoj, in večna luč naj
jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, kterih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.

O. In varuj jih s Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje upitje naj pride do tebe.

MOLIMO.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas od vseh grehov odvežeš, in kazni, ktere za nje zaslužimo, rešiš.

Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika I., našega papeža, in vodi ga po

poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kterege pridejo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom taki mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša serca tvojim zapovedim udana, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naša serca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik

vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic, da odpušenje, kterega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve in se usmiliš vseh, ktere iz vere iz dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri živ-

ljenju, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog usliši mojo molitev.

O. In moje upitje naj pride do tebe.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši!

O. Amen.

V. In verne duše naj po milosti božji počivajo v miru!

O. Amen.

Molitve po litanijah

pri popoldanski službi božji ob nedeljah
in praznikih, kateri niso matere božje.

K svetemu rešnjemu Telesu.

(Kader je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem sakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

Za odvrnenje vseh nadlog in nevarnosti.

Vsemogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Izveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi

svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostno, revne čase.

Vsemogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vižar vseh vernikov, glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, da ti-

stim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev! dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji božji časti, k našemu izveličanju in k mi-

ru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsemogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že iz tega sveta ločili, na prošnjo vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo, kakor tvoji pokorni otroci, v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkej z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in iz-

veličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč vstani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.
(Petkrat.)

Lavretanske litanije.

(Ob praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,
usmili se nas!

Sin, vsega svetá rešnji Bog,
usmili se nas!

Sveti duh, resnični Bog, usmili
se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

za nas Boga prosí!

Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našege Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,

za nas Boga prosi!

Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica mučenikov,
 Kraljica spoznavavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izviri-
 nega greha spočeta,

za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta: usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

MOLITVE.

1. K presvetemu rešnjemu telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil,
O. Ki ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v prečudnem sakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti Devici materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimi, o sveta božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh navarnosti. O častitljiva in blažena Devica; naša

Gospá; naša srednica; naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroži.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica.

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

3. K sveti Devici Materi Mariji.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Izveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi ustati, ti, ki si vojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in petlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj gospodov je označil Mariji.

O. In je spočela od sv. Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod, v naša serca vlij, da, ki

smo po angeljevem oznanjenju
včlovečenje Kristusa, tvojega
Sina, spoznali, po njegovem
terpljenju in križu častitljivo
vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Vsmiljenja mati Izveličarje-
va, ki ostaneš vrata nebeška in
zgodnja danica! pomagaj ljud-
stvu, ki je padlo, pa želi
vstati, ki si svojega stvarnika
prečudno rodila, devica pred
in potlej ostala, ko si iz Ga-
brielovih ust prejela češčenje,
usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista
ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o .

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega izveličanja dodelil; daj, prosimo, da njo za nas prosite občutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od svečnice do véliceга četertka.

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angeljev gospa, češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vseh lepa; bodi po-

zdravljena, preljubeznjiva, in
prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica pre-
sveta.

O. Daj nam moč zoper sovraž-
nike naše.

M o l i m o.

Dodeli, milostljivi Bog!
brambo naši slabosti, da, ki
svete Božje porodnice spomin
obhajamo, s pomočjo njenih pro-
šenj od svojih grehov vstanemo.

*Od vélike sabote do 1. nedelje po
binkoštih.*

Veseli se kraljica nebeška,
aleluja! Kterega si zaslužila
nositi, aleluja, vstal je od smer-

ti, kakor je rekel, aleluja!
Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica
Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod,
aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenju
svojega Sina, Gospoda našega
Jezusa Kristusa, svet razvese-
lil; dodeli, prosimo, da po nje-
govi materi devici Mariji dose-
žemo večnega življenja veselje.

*Od 1. nedelje po binkoštih do
1. adventne nedelje.*

Ceščena bodi, kraljica, mati
milosti, življenje, sladkost in
upanje naše, bodi češčena! K

tebi vpijemo zapuščeni Evini
 otroci, k tebi zdihujemo žalost-
 ni in objokani v tej dolini solzá.
 Oh, oberni tedaj, naša pomoč-
 nica, svoje milostljive oči v
 nas; in pokaži nam po tem
 revnem življenju Jezusa, bla-
 ženi sad svojega telesa, o mi-
 lostljiva, o dobrotljiva, o slad-
 ka devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja
 porodnica!

O. Da bomo vredni obljub
 Kristusovih.

M o l i m o.

Vsemogočni, večni Bog! ki
 si dušo in telo častite device
 matere Marije, da bi vredno

prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, modri in zvesti hlapec, kterega je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete

matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube device Marije in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vse

vidne in nevidne sovražnike,
in odženi vse hude želje; daj
nam zdravo vreme in dobro
letino; skaži milost našim pri-
jatlom in neprijatlom, in ob-
varuj to faro z vsemi, kateri v
njej prebivajo, kuge, lakote,
vojske, ognja, potresa, povod-
nji, in dodeli milostljivo vsem
vernim kerščenikom, živim in
mertvim, v nebeškem kraljestvu
večno življenje, mir in pokoj.
Obvaruj našega papeža I., na-
šega škofa I., našega svetlega
cesarja I., in vso našo duhov-
sko in deželsko gosposko in
vse keršansko ljudstvo vseh
nadlog in vsega zlega. In tvoj
blagoslov pridi z nebes doli

na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

(Petkrat.)

Drugi oddelek.

Izgledi iz življenja sv. otrok s kratkimi molitvami in izreki na vse dni meseca.

I.

Obnašanje proti Bogu in svetnikom.

Pervi dan:

Posvéti se v mladosti Gospodu.

Pervi izgled: Božje dete Jezus.

Ljubi otroci! Koga družega Vam hočem najpoprej v izgled postaviti, ko Jezusa samega? Sin Božji je

otrok postal, da je nas v otroke Božje spremenil. Iz pokorščine do nebeškega Očeta in iz ljubezni do nas se je včlovečil v Betlehenskem hlevu ter skril Božjo naturo pod podobo ubogega deteta. Koj od početka je za nas terpel pomanjkanje, lakoto, nagoto, mraz in preganjanje. In vse to je storil, ker je nebeški Oče tako hotel in ker je sam po tem potu nas hotel odrešiti. Posebno pa vam, ljubi otroci, s tem izgled daje, kako da naj tudi vi precej v začetku življenja spolnujete voljo Božjo in Bogu in Božjemu detetu Jezusu posvečujete se. Zato ste vstvarjeni, zato ste kerščeni in postali otroci Božji, zato prejimate še vedno vse dobro od ljubega Boga.

Živite tedaj zgoli le v čast in veselje nebeškega Očeta, čegar otroci ste, on vam bode to kedaj neizmerno plačal!

M o l i t e v.

Božje, presveto Dete! Za nas si prišel iz nebes in postal revno dete. Le iz pokorščine do nebeškega Očeta in iz ljubezni do nas si živel na zemlji. O da bi mogel vse žive dni iz ljubezni do tebe po tvoji volji živeti! Glej, posvečujem in izročam se tebi za sedaj in vekomaj. Vôdi, vižaj in peljaj me, prav kakor je tvoja sveta volja, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Izrek: „Kristus vam je izgled zapustil, da ga posnemate.“

Drugi izgled: Sv. dete Marija.

Za Božjim detetom, ki nas je naredilo v otroke Božje, je njegova mati, presveta Devica Marija najbolj posnemanja vredna.

Judje so imeli navado, da so otroke za Božjo službo posvečevali in jih v tempel v izrejo dajali. Tudi sveti starši Joahim in Ana sta ljubemu Bogu obljubila, da bota dala sveto dete Marijo v tempeljnu v pobožnosti izgojiti. Komaj tri leta stara prosi Marija starše, naj spolnijo obljubo. Starši se kar nič ne obotavljajo, ampak koj se napotijo k tempeljnu. „Angelji so šli z njimi

in spremljali sveto dete, ki se je hotelo darovati Bogu.“ Ko pridejo do tempeljna, oberne se Marija k staršem, prosi za blagoslov in brez dolgega premišljevanja stopi v svetišče, odpové se svetu in daruje se zgolj le Bogu in njegovi službi.

M o l i t e v.

Sv. mati Marija, kako lep izgled daješ mi tudi ti, kako naj se že v prvi mladosti ves darujem ljubemu Bogu! O izprosi mi, da bom vselej posnemal tvoj sveti izgled! Vzemi me v mogočno svoje varstvo, da se nikdar ne dam zapeljati, da bi temu sklepu nezvest postal. Po Jezusu Kristusu, tvo-

jem Sinu in Gospodu našem.
Amen.

Izrek: „Eno le je potrebno:
Marija je najboljši del iz-
volila, ki jej ne bode od-
vzet.“

Drugi dan:

Ljubi Boga čez vse.

Izgled: Sv. Marija Eskobarska.

Marija je bila komaj štiri leta stara, ko so jo njena teta že učili deset Božjih zapoved. Necega dne vpraša otrok: „Kaj se pa pravi: Boga čez vse ljubiti?“ Teta odgovoré: „Boga čez vse ljubiti se pravi: Boga rajše imeti ko očeta, mater,

teto in vse druge.“ Otrok je te besede ponavljal, da jih je znal na pamet. Odsihmal je Marija vsaki dan tako-le molila: „Ljubi Bog, ljubim te bolje, ko očeta, mater, teto in vse druge; da, nič nimam tako rada, ko tebe, o moj Bog!“

M o l i t e v.

Tudi jaz spoznam, o moj Bog! da sem vse od tebe sprejel. Moja duša in moje telo, moji starši in vse, kar imam in uživam, tvoji darovi so. Da bi te pač zavoljo tega ljubil čez vse, iz vsega serca, iz vse duše, iz vseh svojih moči! Dodeli mi k temu svojo pomoč

po Jezusu Kristusu, svojem
 Sinu in Gospodu našem. Amen.
 Izrek: „Ljubi Boga svojega
 Gospoda iz vsega serca, iz
 vse duše in iz vseh svojih
 moči.“

Tretji dan:

Moli vsaki dan.

Izgled: Svet Filip Neri.

Že v otročjih letih je Filip
 rad molil. Z Bogom pogovarjati
 se, bilo mu je največe veselje. Koj
 ko se je zjutraj prebudil, spominjal
 se je Boga, z Bogom je začel
 vsako delo, z Bogom ga je jenjal,
 k Bogu je pozdigoval serce pred

jedjo in po jedi, z molitvijo je zvečer zaspal. Vsaki dan je bil pri sv. maši, kjer je bil ves zamišljen v nebeške reči. Ročice lepo sklenjene je imel, obraz se mu je svetil same pobožnosti: bil je kakor angelček. Kedar se je začel učiti, vselej je molil; ravno tako, kedar je jenjal. Zatoraj je kakor v vseh čednostih napredoval tudi v učenosti. V molitvi je zajemal moč, da je vse hudo premagal, čistost ohranil in v kratkem času dosegel visoko stopinjo popolnosti.

M o l i t e v.

Gospod! uči me moliti, veselo, ponižno, po otroško mo-

liti, da dobim od tebe pomoč, da vse dobro spolnujem, vsega hudega pa se varujem. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

Izrek: „Prositi, in vam se bode dalo.“

Četerti dan:

Časti Mater Božjo.

Iz gled: Blaženi Leonard iz Porto Mavricia.

Blaženi Leonard je vse dobrote, ki jih je prejel od otročjih nog, priprošnji presvete Device pripisoval. Imel je tudi res že prav zgodaj otroško pobožnost do nje in

si prizadeval tudi mlade svoje verstnike ž njo navdajati. Večkrat jih je peljal zunaj Porto Mavricia k znamenju Matere Božje in jim priporočal češčenje njeno kot posebno močen pripomoček, da si ohranijo nedolžnost. Dan za dnevom je molil na molek ali rožnikranec, pozdravljal sleherno uro presveto Devico z angeljskim češčenjem, pripravljal se po devet ali vsaj po tri dni na njene praznike in nosil njeno podobo zmiraj na persih. Sploh se je v vseh rečeh tako obnašal proti Mariji, kakor dober otrok proti ljubljeni materi.

M o l i t e v.

Sveta mati Marija! Izprosi

mi, da te bom po otroško ljubil in častil in da bodem vreden, tvoj otrok postati in ostati na vekomaj. Po Jezusu Kristusu, svojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Glej, tvoja mati!“

Peti dan:

Časti svetnike Božje.

I z g l e d: Sv. Tereza.

Sveti Terezi so oče vsaki dan nekaj brali iz življenja svetnikov. Mali Terezi je bilo to na vso moč všeč in kedar so oče jenjali brati, vzela je bukve in nadaljevala bra-

nje z enim svojih bratov, ki ga je posebno ljubila, po več ur. S tem sta se oba tako unela za ljubezen do Boga in večno življenje, da sta hotela tudi svojo mlado življenje dati za vero. In res se nekega dne napotita, iskat si med neverniki mučeniške krone, s katero si tako po ceni kupita nebesa. Ali ljubi Bog je bil z njuno pobožno željo zadovoljen. Starši so ju kmali našli in domú pripeljali.

M o l i t e v.

Vi svetniki v nebesih, ki ste hodili za Sinom Božjim, preserčno vas prosim, izprosíte, da bodem krepost, kakor vi ljubil, vaše sv. življenje pre-

mišljeval in stanovitno posne-
mal, da se bodem kedaj tudi
z vami v Bogu veselil na veke.
Po Jezusu Kristusu, Gospodu
našem. Amen.

I z r e k: „Hvalite Gospoda v
njegovih svetnikih.“

Šesti dan:

**Imej v časti zlasti svojega
sv. angelja varha.**

Iz gled: Sv. France Regiški.

Ta pobožni častivec svojega
angelj-varha je enkrat še kot maj-
hen deček pod drevesom legel in
zaspal. V sanjah pa se vzdigne in
jame sem ter tje hoditi. Poslednjič
pride kraj globoke vode, kjer je

bil breg sila sterm. V tem trenutju ga nevidna roka nazaj potegne in France se prebudi. Ko sedaj nevarnost zagleda, iz ktere je bil ravno kar rešen, zahvali Boga in pa angelja varha, kateri ga je, kakor je bil prepričan, otel gotove smerti.

M o l i t e v.

Šv. angelj-varh! tvojemu varstvu se priporočam. Varuj me v nevarnostih, brani me v skušnjavah, vnemaj me k dobremu in prosi za-me, da ti zvest ostanem. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Izrek: „Angeljem je Bog zapovedal, naj te varujejo po vseh tvojih potih.“

III. Obnašanje proti staršem, maš- nikom in učenikom.

Sedmi dan: Spoštuj starše.

Pervi izgled: Božje dete Jezus.

Kako postrežljiv in pokoren je bil Jezus staršem svojim, o tem nam pripoveduje neki svetnik to-le: „Marija vzame zjutraj zgodaj posodo, da gre po vodo. Jožef jej hoče pomagati, ali Božje dete Jezus priteče, vzame posodo in govori: „Oj pustite, da grem jaz!“ — O Gospod, zakaj opravljaš ti to nizko delo? Zakaj ga ne storita vi dva, Marija in Jožef? Odgovarjata: „Pripravljena

sva, pa Jezus sam hoče storiti.“ — Vi sveti angelji, zakaj ne vi? Odgovarjajo: „Pripravljeni smo, pa Jezus sam hoče storiti.“ Zakaj o Gospod, ti to storiš? „Zato, da bodo mladi kristjani tudi radi starše spoštovali in pomagali, kedar slišijo, kako sem jaz služil svojim staršem.“

M o l i t e v.

Tvoj izgled, o Božje dete, hočem posnemati! Ti si Sin Božji in vendar si bil pokoren revnim staršem, koliko bolje se to meni spodobi. Hočem tedaj starše spoštovati, ljubiti, pomagati jim, zanje moliti in z lepim obnašanjem razveseljevati jih. K temu mi je pa treba

tvoje pomoči, brez ktere nič ne premorem. To mi dodeli po neskončnem zasluženju svojem, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

I z r e k: „Jezus je bil svojim staršem pokoren.“

Drugi izgled: Sv. dete Marija.

„Tvoje rojstvo, o sv. Devica, je vsemu svetu veselje oznanilo!“ Najbolje pa je to razveselilo njene pobožne starše, Joahima in Ano, zakaj ta otrok jih je spoštoval, ubogal in ljubil, da je bilo veselje. Stopi v mislih v njih hišo in glej, kako se je ta sveti otrok prva tri leta življenja obnašal. Videl boš,

kako Marija vselej največe spoštovanje z besedo in djanjem skazuje svojim staršem. Videl boš, kako Marija ljubi roditelje v vseh rečeh, rada uboga in vse, karkoli želijo, na tanko spolnuje, serčno jih ljubi in zanje moli.

M o l i t e v.

Sveta Mati Božja! podpiraj me z mogočno priprošnjo svojo v pokorščini do mojih ljubih staršev, da te sv. zapovedi nikdar ne prelomim, ampak jo spolnujem po tvojem in tvojega Sina izgledu, ki živi in kraljuje od vekomaj od vekomaj. Amen.

Izrek: „Spoštuj očeta in ma-

ter, da se ti bode dobro
godilo in bodeš dolgo živel
na zemlji.“

Osmi dan:

Ubogaj svoje starše.

I z g l e d: Pobožni Izak.

Bog je Abrahamu zapovedal, naj mu daruje svejega sina Izaka. Abraham veli sinu, da naj gre ž njim na goro Morijo. Voljen zadene Izak derva na rame in da-si mu oče na vprašanje: Kje pa je žival za daritev? nič niso odgovorili, vender se ni branil, težka derva v goro nositi. Volja očetova mu je bila sveto povelje, otroška po-

korščina je bila sveta dolžnost. Še več! Ne zadosti, da je prinesel der-
va verh gore Morije, berž poklekne
na povelje očetovo, da bi se dal
zaklati. Lahko rečemo od Izaka, da
je bil pokoren do smerti.

M o l i t e v.

Ali smem pač nepokoren
biti svojim staršem, ko si ti
sam, moj Bog! zapovedal ubo-
gati jih v tvojem imenu? Ne-
pokorščine še poznati nočem!
Vesel, rad in vselej bodem
spolnjeval njih voljo, potem
sem tebi samemu, o Bog! po-
koren. Pomagaj mi k temu,
po Jezusu Kristusu, Sinu tvo-
jem, našem Gospodu. Amen.

I z r e k : „Otroci, ubogajte starše v vseh rečeh, zakaj to je Gospodu dopadljivo.“

Deveti dan:

Bodi staršem hvaležen.

I z g l e d : Egipovski Jožef.

Otroška hvaležnost se kaže kaj lepo v povesti od egiptovskega Jožefa. Precej ko se je dal svojim bratom spoznati, vprašal je: „Ali še živijo moj oče? Hitite“ je rekel na dalje „in povejte jim: Tvoj Jožef ti sporoča: Bog me je postavil za gospoda egiptovske dežele, pridi k meni, ne mudi se! Blizo mene bodeš z otroci in vnuki vred. Sker-

bel bodem za-te, da ti ničesa ne bode pomanjkovalo.“ Ko je prišel tedaj Jakop v Egipet, prizadeval se je Jožef na vso moč, da je očetu dobro postregel. Preskerbel je, kakor pravi sv. pismo, svojega očeta, brate in vso hišo očeta svojega.

M o l i t e v.

Oj da bi tudi jaz bil vedno lepo hvaležen staršem svojim! Zunaj tebe, o Bog! imam od njih največ dobrot. Ohrani in pomnoži v meni otroško hvaležnost do ljubih staršev in dajaj mi priložnost, da jo pokažem v djanju. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Dobrota, ki jo storíš svojemu očetu, nikdar ne bode pozabljena.“

Deseti dan:

Spoštuj mašnike.

I z g l e d: Izvel. Janez Berhmans.

Pobožni Janez Berhmans je kaj močno spoštoval mašnike. Bili su mu živa podoba Jezusa Kristusa samega. Le odkrit je stal pred njimi in skoraj siliti ga je bilo treba, da se je pokrili. Po navadi je govoril: „Mašnik so pri meni namestnik Božji, dolžan sem jih spoštovati in na tanko ubogati. S pokorščino tudi v najmanjših rečeh

pa kažemo najbolje spoštovanje do duhovskih oblastnikov.“

M o l i t e v.

Daj, o Izveličar! da v mašnikih vselej tebe spoštujem. Vcepi mi otroško spoštovanje in ljubezen do njih in dodeli, da njihove zapovedi spolnujem, kakor da bi bile prišle iz tvojih ust. Tega te prosim po tvojem neskončnem zasluženju, ki živiš in kraljuješ z Očetom in sv. Duhom od vekomaj do vekomaj. Amen.

Izrek: „Mašnike, ki so dobri predpostavljeni, šteje dvojne časti vredne.“

Enajsti dan:

**Bodi udán svojim dušnim
pastirjem.**

Izgled: Dvanajstero dečkov,
izbornih pevcev.

In časa kervavega preganjanja, ki ga je zoper kristjane vnel grozoviti Hunerik, skazalo se je dvanajst dečkov pevcev posebno v ljubezni in udanosti do svojih dušnih pastirjev. S temi vred so bili tudi oni iz Afrike pregnani. Ker so v zboru ali na koru lepo peli, skesali so se sovražniki sv. vere, da so jih izgnali. Vzdignejo se toraj in gredo za njimi, da bi jih nazaj pripeljali. Ali dobri otroci niso hoteli zapustiti svojih učenikov, prijemali so se njih obleke, terpeli so strašne tepeže in

celó smerti se niso ostrašili. Le s silo so jih neverniki iztergali in v mesto nazaj peljali.

M o l i t e v.

Ohrani v meni, o Bog! otroško udanost do mojih dušnih pastirjev in vseh mašnikov, ki nam tvoje svete resnice oznanujejo in tvoje nebeške dobrote delijo. Če njim nezvest postanem, nezvest sem tudi tebi. Obvaruj me, da ne bom nezvest ne tebi ne tvojim služabnikom. Blagoslovi, o Bog! njih trud in njih skerb in plačaj jim kedaj z nebeškim veseljem. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Spoštuj Boga iz vse svoje duše in ne zapusti služabnikov njegovih.“

Dvanajsti dan:

Ubogaj učenike.

I z g l e d: Sv. Stanislaj Kostka.

Sv. Stanislaju so nekega dne učeniki ukazali, naj z drugimi součenci vred v kuhinji pomaga. Dervajim je bilo nositi in da se nihče ne preobloži in njih pokorščina skuša, bilo je določeno, koliko polen ima sleherni prinesiti. Stanislaj se je zvesto ravnal po povelju. Neki drug pa si napravi precej težko butaro. Ker je ne more vzdigniti,

pokliče ga na pomoč. „Koj ti pomagam“ odgovori Stanislaj prijazno „če odložiš, kar si čez mero naložil.“ — Ta dobri nauk je poboljšal prepridnega tovarša in priča, kako vestno in natanko je ubogal Stanislaj svoje učenike.

M o l i t e v.

„Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi,“ tako je molil tvoj Božji Sin. Da bi to prelepo zapoved spolnoval tudi do svojih učenikov in natanko zadostoval njih poveljem! Te ga te prosim po zasluženju tvojega Božjega Sina, ki živi in kraljuje s svetim Duhom na veke. Amen.

I z r e k: „Pokorščina je boljša,
ko darovi.“

III.

Obnašanje proti bližnjemu.

Trinajsti dan:

**Ljubi bližnjega kakor sam
sebe.**

Iz gled: Božje dete Jezus.

Že kot deček je smel Jezus
reči: „Učite se od mene, ker jaz
sem krotak in ponižen do serca.“
Kako dobrega serca je bil do sle-
hernega, celo do tistih, ki so ga
razžalili! Kako prijazno, ljubeznjivo

in milo je govoril? Kako krotko in postrežljivo se je obnašal! Koga bi bil mogel kedaj le z eno besedo razžaliti? Komu hudo s hudim vračati? Komu odreči kako dobroto? Veselil se je z veselimi in jokal z žalostnimi. Vsem je vse postal, da bi si vse pridobil.

M o l i t e v.

Sveto, Božje dete! Uči me, da bodem že v zgodnji mladosti po tvojem izgledu ljubil vse ljudi, da se bodem prijazno, dobrotljivo, priljudno obnašal, njim odpuščal, če me žalijo, in pomagal, če me potrebujejo. Tega te prosim zavoljo neskončne ljubezni tvoje do nas,

ki z Očetom in sv. Duhom živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

I z r e k: „Vse, karkoli hočete, da vam ljudje storé, storite jim tudi vi. In vse, karkoli hočete, da vam ljudje ne storé, ne storite jim tudi vi ne.“

Štirnajsti dan:

Bodi priljuden in postrežljiv tudi proti tujcem.

I z g l e d: deček **Feliks.**

Blizo laškega mesta Jakina je ubog mož izročil devetletnega sina svojega Feliksa nekemu kmetu, da

je prešiče pasel. Nekega dne je
ondi neki menih bosač zašel in pri-
šel k pastirjem, ki so s Feliksom
pasli, ter prosil, naj mu kdo pot
skozi gozd pokaže. Vreme je bilo
neprijetno. „Jaz ne grem“ pravi
eden; „pojdi ti“ pravi drugi tret-
jemu. „To tebi naj bolje pristuje“
zaverne le-ta. Ko se tako pričkajo
med seboj, priskaklja Feliks, po-
zdravi priljudno duhovnega očeta
ter se ponudi za vodnika. To je
bilo redovniku kaj po godu. Še
bolje so mu bili med potjo všeč
modri odgovori dečkovi, ki so na-
znanjali, da ima jako bistro gla-
vico. Vzame ga seboj v samostan.
Tu je bil kuhinski hlapčič. Starši
so v to dovolili in veselili se, da

je preskerbljen. Feliks pa je više hrepenel. Kedar je imel le količ-
kaj časa, učil se je neutrudoma.
V trinajstem letu svoje starosti je
stopil v red. Od stopinje do sto-
pinje je stopal, dokler je naposled
postal papež z imenom Sikst V.

M o l i t e v.

O Bog, ki si nas učil, lju-
bezen skazovati tudi s spoštlji-
vim in vljudnim obnašanjem
proti bližnim, dodeli mi, da
bodem le-to sv. zapoved zvesto
spolnoval in proti slehernemu
priljudno in postrežljivo brez
hinavščine obnašal se. Po Je-
zusu Kristusu, tvojem Sinu,
Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „S spoštovanjem pre-
stregajte drug družemu.“

Petnajsti dan: **Spoštuj starost.**

I z g l e d: Mladi Tobija.

Ko je nekega dne stari Tobija premišljeval, da utegne kmalu umreti, pokliče sina k sebi in pravi: „Ljubi sin, poslušaj moje besede in ohrani si jih v sercu:

Spoštuj mater, dokler živi, in misli večkrat, koliko je zavoljo tebe preterpela.“

„Vse žive dni imej Boga pred očmi, da nikdar v gneh ne dovoliš in storiš, kar je zoper zapovedi Božje.“

„Varuj se nečistosti in glej, da

si ti tudi na skrivnem ne bode treba nič očitati.“

„Karkoli nočeš, da se tebi stori, ne stori tudi drugemu ne.“

„Vprašuj vselej modrega moža za svèt.“

Mladi Tobija odgovori očetu rekoč: „Oče, vse kar ste mi zapovedali, hočem storiti.“ In bil je mož beseda. Spoštoval je očeta s tem, da je njegove modre nauke zvesto spolnoval.

M o l i t e v.

Zapovedal si nam, o Gospod! starost posebno čislati in spoštovati. Dodeli, da nikdar ne prelomim te zapovedi, ampak da jo bodem vse žive

dni spolnoval natanko, kakor mladi Tobija. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Govori s starčkom spoštljivo kakor z očetom, in s staro ženo, kakor z materjo.“

IV.

Obnašanje v cerkvi.

Sestnajsti dan:

Posvečuj nedelje in praznike.

I z g l e d: Božji otrok Jezus.

Komaj dvanajst let star je že romal Božji otrok v daljni Jeru-

zalem v tempeljnu velikonočne praznike praznovat in Gospoda neba in zemlje molit. In še v tempeljnu je ostal, ko so prazniki minuli. Tri dni so ga starši iskali in potem ondi našli. Ljuba mati ga vpraša, zakaj jima je to naredil. Jezus je odgovoril: „Ali niste vedeli, da moram v tem biti, kar je mojega očeta?“

M o l i t e v.

Božji, sveti otrok Jezus! V vsem si mi izgled, zlasti v tem, kako rad da naj hodim v hišo Božjo in ondi pobožno molim. Oj vdihni mi duha otroške pobožnosti, bogaboječnosti in veselja nad teboj in

tvojo sv. hišo, ki živiš in kraljuješ na veke. Amen.

I z r e k: „Glej da praznuješ nedeljo.“

Sedemnajsti dan:

Bodi v cerkvi pobožen.

I z g l e d: Sv. Brunon.

Že kot dvanajstletni deček je bil Brunon, sin kralja Henrika, jako pobožen. Posebno lepo se je obnašal v cerkvi. Če so ga mladi ljudje le videli v cerkvi, obnašali so se pri službi Božji koj bolje spodobno, zakaj Brunon se ni bal, jih posvariti, če so bili nerodni. Pri-
povedujejo, da je nekega dne pri

sv. maši vidil, kako sta njegov brat Henrik in Konrad, vojvoda lotrinski, šepetala. Posvari oba ter preroško reče: „Oj, v kako hudo sovraštvo se bode še spremenila prijaznost, ki jo imate tako nespodobno tukaj med sv. opravilom!“ In res sta se Henrik in Konrad pozneje večkrat razperla, dokler ni poslednjič Konrad umerl.

M o l i t e v.

Božji Izveličar! nikar ne daj, da pozabim, kako sveta je tvoja hiša, kjer tako resnično prebivaš kakor v nebesih. Dodeli, da ti pobožno spoštljivo, in ponižno služim v tvoji hiši, kakor ti služijo svetniki v ne-

besih in so nekdej služili na zemlji. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Izrek: „Moja hiša naj se imenuje hiša molitve.“

Osemnajsti dan:

Poslušaj rad besedo Božjo.

Izgled: Sv. Vincenci Fereri.

Kedar Vincenci ni bil v šoli, najrajši je bil v cerkvi. Posebno pazljivo in veselo je poslušal besedo Božjo. Pridige so mu koristile na dvojno vižo, prvič, da je terdno sklenil, vse to storiti, kar so pridigar storiti ali opuščati ukazali, in drugič, da je serčno hrepenel, to

sveto službo kedaj sam opravljati vernikom v prid. Zatorej je imel že kot majhen deček navado, da je to, kar je v pridigi slišal, svojim tovaršem pripovedoval. Postavil se je na primer na vzvišeno mesto, naredil znamenje sv. križa in posne- mal v govoru pridigarja, kakor je vedel in znal. Pozneje je Vincenci res postal eden najimenitnejših pri- digarjev svojega časa.

M o l i t e v.

Kako koristen in potreben je nauk Božje besede in kako svete so resnice, ki nam jih je Bog sam razodel! Da bi pač vsaki čas rad bil pri pridigi in kerščanskem nauku in ga

tako poslušal in spolnoval, kakor da bi nas bil Sin Božji sam učil, ki živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Izrek: „Blagor jim, ki besedo Božjo poslušajo in ohranijo.“

Devetnajsti dan:

Ne odlašaj spovedi, če si grešil.

Izgled: Sv. Alojzi Goncaga.

Ko je bil Alojzi kakih pet let star, spremil je očeta v vojaški tabor. Tam je vzel vojaku nekoliko smodnika in se navadil nekaj nespodobnih besedi. Zavaljo njegove mladosti ti pogreški niso bili tako veliki, vendar se jih je kesal vse

žive dni in s solzami v očeh se jih je spovedal pri sakramentu sv. pokore. Ko je nekoliko odrastel, je po navadi hodil vsaki teden k sv. obhajilu. To mu je najboljše ohranilo nedolžnost in tanko vest.

M o l i t e v.

Pač hudoben otrok bi bil, ko bi nič ne maral za greh in ne želel, iznebiti se ga in tebi, Oče nebeški! zopet dopasti. Ako te v prihodnjič po nesreči s kakim grehom razžalim, dodeli milostno, da ne bodem odlašal pokore, ampak odkritoserčno se v spovedi spreobernil in hodil po tvoji poti. Pomagaj mi tudi ti, ljubi angelj-varh! da bodem

prav pobožno živel. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Kdor svoj greh spozná in opusti, usmiljenje bode dosegel.“

Dvajseti dan:

Sv. obhajilo naj ti bode največe veselje.

I z g l e d: Sv. Veronika Julijana.

Že v prav mladih letih je Veronika priserčno častila sakrament presvetega Rešnjega Telesa. Rada je bila v družčini pobožnih duš, ki so Jezusa vsaki dan prejemale. To njeno češčenje je nagnilo njenega spovednika, da so jo pred ko

druge pustili k sv. obhajilu. Še le devet let je bila stara, ko je na iskrene prošnje svoje pervikrat prejela sv. obhajilo. Tako pobožna in vesela je bila tistikrat, da je večkrat rekla, da lepšega in veselšega dneva ni še doživela, kakor je bil dan prvega sv. obhajila.

M o l i t e v.

Kako neizrekljiva sreča je, da smem tebe, svojega Gospoda in Izveličarja, sprejemati v svoje serce! Da bi to srečo bolje cenil, kakor vse blagre sveta! Da bi za-te serce čisto ohranil in vredno pripravil! Ali kako morem to, ker sem preslab? Ti sam stóri to, zato-

raj serce tebi izročim. Karkoli mislim, govorim in delam, vse naj se godi iz ljubezni do tebe, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

I z r e k : „Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bode moja duša.“

V.

Obnašanje v šoli.

Edenindvajseti dan:

Poslušaj v šoli.

P e r v i i z g l e d : Božji otrok Jezus.

Ko je bil Jezus dvanajst let

star, šel je s svojimi starši v Jeruzalem v tempelj. Pred tempeljnomo so bile na dvorišču posebne izbe, kjer so se zbirali pismarji, in slehernemu, ki jih je vprašal o čem, odgovarjali in nauke dajali. To je bila tempeljska učilnica. Tu sta našla Marija in Jožef svojega ljubega Jezusa, ko je sedel sred učnikov, jih poslušal, opraševal in odgovarjal, da so se vsi, ki so ga slišali, čudili njegovi pameti in njegovim odgovorom. Sicer Jezus ni potreboval nobenega učenika, zakaj on je večna modrost sama. Ker je pa bilo to njegovemu nebeškemu Očetu všeč, ostal je tri dni v Jeruzalemu in hodil v učilnico.

M o l i t e v.

Kjerkoli si in karkoli počenjaš, nebeški otrok Jezus! v vsem mi daješ najlepši izgled. Kako prelepega si mi zopet dal, ko si v Jeruzalemu med učeniki sedel, poslušal, in izpraševal jih! Daj, da se bodem s tvojo pomočjo ravno tako rad učil in pazil na besede svojih učenikov! To te prosim po neskončnem zasluženju Tvojemu, ki živiš in kraljuješ na vse večne čase. Amen.

Izrek: „Kako hočeš v starosti najti, česar v mladih letih nisi nabiral?“

Drugi izgled: Blažena devica Marija.

Med ženami, ki so v tempeljnu Jeruzalemskem gojile Bogu posvečene device, odlikovala se je posebno Ana, od ktere pravi sv. pismo, da nikoli ni prišla iz tempeljna, ampak noč in dan molila in postila se. Ta je bila Marijna učenica. Da bi se prav dobro v pokorščini uterdila, prosi Marija svojo učiteljco, naj jej natanko določi za vsaki dan, kako se mora vésti, kaj in koliko delati. To se je zgodilo in nikoli se ni pregrešila zoper njena povelja. Izrejali so v tempeljnu Marijo tako skerbno, kakor je bilo v onih časih le mogoče. Hitro se je izučila. Boga je tako dobro spoznala, kakor noben

drug človek. Sveto pismo je popolnoma umela, piše sv. Ambrozi in sv. Anzelm terdi, da je stari hebrejski jezik izverstno znala.

M o l i t e v .

Tudi ti, o sv. Mati mojega Odrešenika! bodi mi v izgled, kako se mi je treba prizadevati, de dobro čedalje bolje spoznavam in v modrosti rastem. Tvoja priprošnja naj me podpira in pomaga, da pridobim milost tvojega Božžega Sina, ki živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj, Amen.

I z r e k: „Ljubite učenje bolje ko denar in nauk bolje ko zlató.“

Dvaindvajseti dan: Prosi Boga pri učenju blagoslova.

Izlged: Sv. France Regiški.

France Regiški je vselej svoje opravke začenjal z molitvijo in končaval zopet z molitvijo ter jih z delom Jezusovim vred daroval ljubemu Bogu. Na kolenih je prosil Boga za razsvitljenje, predno je začel brati in še celo med branjem je večkrat pobožno zdihnil k nebeškemu učniku. Kedar je prišel do reči, ki je ni mogel razumeti, zopet je Boga prosil za razsvitljenje. Zatoraj je pa tudi silno napredoval ne samo v čednostih, ampak tudi v vednostih. Kmalu je bil med součenci prvi in si pridobil ljubezen svojih učnikov.

M o l i t e v.

O Bog! od ktereга pride slehern dober dar, daj, da te za vsako dobroto prosim in nikoli se učite ne začenjам ne jenjam, da tebe poprej ne poprosim Božjega blagoslova in pozneje zanjga ne zahvalim. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Brez mene“ govori Kristus „nič ne premorete.“

Triindvajseti dan:

Dajaj součencem dober izgled.

I z g l e d: Sv. Bernardin Sienski.

Bernardin je imel mnogo čednosti na sebi. Posebno pa je čislal

čistost. Le ena sama besedica zoper to čednost v pričo njega izgovorjena je storila, da ga je rudečica oblila in da je z besedo in djanjem pokazal, kako se mu studi. Njegovo sramožljivo vedenje je bila svitla luč, ki je součence njegove vnemala k dobremu, pa tudi močna uzda, ki je berzdala najnesramniše. Toraj so tudi potihnili nerodno kvantati, berž ko so ga zagledali. „Tiho! Bernardin pride!“ Tako so govorili, kedar se je bližal.

M o l i t e v.

Karkoli storim in govorim, daj, o moj Bog! da bode druge spodbujalo k dobremu in jim

koristilo. Po Jezusu Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Vse naj se godi v
spodbudo bližnjega.“

VI.

Obnašanje doma.

Štiriindvajseti dan:

Bodi delaven.

P e r v i i z g l e d: Božji otrok Jezus.”

Jezus se je že od mladih nog tako obnašal, da so imeli nad njim nebeški Oče največe dopadjenje, vsi dobri ljudje veselje in vsi otroci najlepši izgled. To je pa Božji otrok

tako naredil: Povsod je imel Boga pred očmi in vedno je delal, kar je Bog hotel in ker je Bog hotel. Ker je bilo tedaj Očetu vseč, pomagal je pridno pri delu svojim staršem. Ktera so bila opravila njegova v Nazaretu? Navadna hišna opravila. Sedaj je morebiti pomagal ljubi materi pri malih hišnih opravkih, sedaj svojemu redniku pri težavnem rokodelstvu, s katerim je sebe in svoje preživil. In česarkoli se je lotil Božji otrok, vse je delal rad, vesel in pridno, vedno spominja se nebeškega Očeta.

M o l i t e v.

Vse moje življenje nočem postopati, temveč prav pridno

hočem delati. K temu mi je pa tvoje pomoči treba, o Bog! In za to te prosim po neskončnem zasluženju svetega otroka Jezusa, ki s teboj živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

I z r e k: „Kdor noče delati, naj tudi ne jé.“

Drugi izgled: Presveta Devica Marija.

Med drugimi čednostmi, ki jih je Marija izverševala v dekliški učilnici Jeruzalemskega tempeljna, bila je tudi ta, kakor se pripoveduje, da je bila v domačih izdelkih silno pridna in spretna. Te Bogu posvečene device so raznoverstne stvari

delale: nektare so predle predilo in volno, druge malale in rudeče in zlate cvetlice narejale na zagrinjala tempeljska, zopet druge so vezle s zlatom in srebrom duhovska oblačila. Marija je vse tovaršice prekosila v izdelovanju teh judovskemu ljudstvu priljubljenih stvari. Ali ne le umetne reči je delala, tudi nizka dela je opravljala, da se je vadila v ponižnosti. Delala je pa tako, da je imela vselej Boga pred očmi, molila je pred, med in po delu. Tedaj je bilo njeno delovanje vedna molitev in studenec obilnega zaslužnja.

M o l i t e v.

Sv. mati Marija, moj iz-

gled v pridnosti in sploh v vseh čednostih! izprosi mi, da te bodem posnemal tudi v tej čednosti ter rad in prav pridno delal. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Delati je vsaki človek dolžan: Kdor ne seje, ne žanje.“

Petindvajseti dan:

Bodi prijazen, pokojen.

I z g l e d: Sv. Bernard.

Kako se ti je, moj otrok! doma obnašati, uči te življenje sv. Bernarda. Modra in ljubeznjiva mati njegova so ga učili in vodili, da so

se lepe lastnosti njegove duše razvile, kakor cvetlice, kedar jih obsevajo solnčni žarki. Prizadeval se je, kolikor mogoče, kakor mati njegova živeti in moliti. Na tihem je posnemal dela, ki jih je videl mater opravljati, ubozim dajal je kruha, proti poslom je bil prijazen, proti bratom in sestram miren in postrežljiv, hvaležen dobrotnikom, spoštljiv do prednikov in zgovoren in ponižen proti slehernemu. Govoril je malo in dobro pazil, da bi ukrotil svojo živo naturo. V jedi in pijači je bil zmeren in ljubil v vseh rečeh rednost in snažnost.

M o l i t e v.

Dodeli, o moj Bog in Oče

nebeški! tudi meni lepe čednosti, prijaznosti, zmernosti in postrežljivosti, da bodem ž njimi tebi prijeten in drugim koristen. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Vse naj se godi pošteno in po redu.“

Šestindvajseti dan:

Požlahtnuj se tudi v urah počitka.

I z g l e d: Sv. Peter Kanizij, sv. Elizabeta, dobri Henrik.

1. Peter Kanizij si je delal najboljši kratek čas, da je altarčike zidal, cerkvene obrede posnemal,

duhovnika pri altarju ali na prižnici predstavljal. V teh otročjih opravilih in igrah se je kazalo nagnjenje do prihodnjega njegovega stanja.

2. Kedar je sv. Elizabeta s tovaršicami igrala in na primer po eni nogi skakala, namerila je vselej tako, da so morale vse proti kaki cerkvi skakljati. Če je bila zaperta, poljubila je priserčno ključavnico ali duri cerkvene iz ljubezni do Boga, ki je notri skrivnostno prebival.

3. Henrik je kaj rad pisal. Ker mati pisanega niso znali brati, ampak le tiskano, poskusil je tiskane čerke posnemati. In dobro se mu je obneslo. Mati so tudi jako radi prepevali kerščanske pesmice, za-

toraj jih jim Henrik dokaj prepíše in ves radosten pravi: „Ljuba mati, sedaj saj zapojeva pesmico v čast Božjo, kedar so oče pri delu, in zvečer nam tudi oče lahko prikladajo.“

M o l i t e v.

O Bog! ki si nas vstvaril tudi za veselje in dobro voljo in nas hočeš kedaj v nebesih večno izveličati: dodeli, da iščem le tako razveseljevanje in tak kratek čas, ki je tebi prijeten in meni ob enem koristen, da pri svetnih veselicah ne pozabim in izgubim večnih. Po Jezusu Kristusu gospodu našem. Amen.

I z r e k: Veseluj se življenja,

vendar tako, da Boga ne razžališ.“

VIII.

Obnašanje v terpljenju in skušnjavah.

Sedemindvajseti dan:

Bodi poterpežljiv v terpljenju.

Pervi izgled: Božji otrok Jezus.

Misli si, moj otrok, da stojiš v Betlehemskelem hlevu, in premišljuj tukaj ljubega Jezuščka v njegovi revščini in njegovem terpljenju. Božje dete zagledaš, pa ne v prelepi visoki hiši, ne na mehki po-

steljci, da-si je ves svet njegov, ampak v neprijetnem merzlem hlevu, v neokornih jaslicah, borno v pelnicah zavito leži tukaj, kakor največi siromak. Spremi ga potem iz Betlehema v Egipt, kamor je s starši pobegnil pred grozovitim Herodem, premišluj ga v tuji deželi, kjer je sv. družina silno pomanjkanja terpela. Ogleduj naposled Božjega otroka v majhni hišici v Nazaretu in v delavnici njegovega rednika, kjer mu je pomagal vsakdanji kruhek služiti. In kako je Božji otrok vse te nezgode in terpljenja prenašal? Ne z nevoljo, ne s silo, ampak s poterpežljivostjo, z ljubeznijo in udanostjo v voljo Božjo je terpel vse to.

M o l i t e v.

O Bog! pošiljaš mi terpljenje, da bi me skušal in poboljšal. Dodeli mi moč, da bodem vse nadloge in težave sprejemal iz tvojih rok, kakor bi bili darovi, v tvojo čast jih brez pritožbe in mermranja rad in vesel prenašal in tudi v tem posnemal Božjega otroka Jezusa. Po tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen. Izrek: „Hodi za menoj.“

Drugi izgled: Presveta Devica Marija.

Tudi Mariji, kakor pripovedujejo, je bilo kot otroku veliko

terpeti. Nebeško njeno življenje v tempeljni je močno peklo hudiča, sovražnika vsega dobrega. Iz tempeljna jo je hotel spraviti. V ta namen je spodbodel nekatere tovaršice k nevošljivosti in zavidnosti do Marije. To se mu je tako dobro izteklo, da so nekega dne zbranim duhovnom naznanili, če Marije ne odpravijo iz tempeljna, da ni mogoče dalje v miru in edinosti vkup živeti. Nedolžni otrok je tožbo slišal in ne z besedico se ni izgovarjal. Toraj so mislili predpostavljeni, da je res kriva. Ostro jo pokregajo in celó žugajo, da jo bodo iz tempeljna odpravili. Ali Bog se je potegnil za obrekovanega otroka in njegovo nedolžnost razodel.

M o l i t e v.

Kedar vidim, koliko sta Jezus in Marija že v nježni mladosti preterpela, ali bi se ne spodobilo, da tudi jaz majhino terpljenje svoje voljno po njunem izgledu prenašam? To hočem, o moj Bog! in se zanašam na tvojo pomoč. Daj mi le poterpežljivost in ljubezen in potem stori z menoj, karkoli hočeš. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Izrek: Ne govori: „Hudo hočem vračati.“ Zaupaj v Gospoda: On ti bode pomagal.

Osemindvajseti dan:

Ogibaj se vsega, kar je zoper
sramožljivost.

Izgledi: Sv. Stanislaj, sv. Alojzi,
sv. Karol Boromejski.

1. Stanislaj je že zgodaj častil
prelepo čistost. Njegova sramožljivi-
vost je bila tako velika, da ga je
že sama besedica zoper to čednost
tako pretresla in zbolela, da je
omedlel. Zatorej so imeli njegov oče,
kedar se je v družčini ali pri mizi
kaj prešerno govorilo, navado reči:
„Jenjajte, sicer bode moj Stanislaj
koj zemljo objel.“

2. Ko so pri igri od sv. Aloj-
zija nekaj zahtevali, kar bi bilo
utegnilo le od dalječ žaliti njegovo

nedolžnost, kar zapustil je družčino in igre.

3. Tudi sv. Karol Boromejski je kot deček močno spoštoval sramožljivost. Ni mogel sterpeti, kjer se je kaj nespodobnega godilo ali govorilo. Velike in mnogotere nevarnosti so pretile njegovi nedolžnosti — in vendar je ostal vselej in povsod čist na duši in telesu. Zmagal je zmerom, ker je bežal.

M o l i t e v.

Daj, o moj Bog! da se bode na meni vedno svetila krasna nedolžnost ali sramožljivost, da bodem ta najlepši zaklad svojega serca skerbno varoval in ga nikakor ne sam

poškodoval, ne poškodovati
dal. Po Jezusu Kristusu, Go-
spodu našem. Amen.

Izrek: „Kdor nevarnost ljubi,
bode v njej pogubljen.

Devetindvajseti dan:

Ne lagaj.

Izgledi: Sv. Frančišek Saleški,
sv. France Regiški, sv. Tomaž
Akvinski.

1. Sv. Frančišek Saleški je
bil čudovito odkritoserčen. Ako se
je kaj pregrešil, rajši bi se bil dal
pretepati, kakor z lažjo odtegniti se
kazni.

2. Sv. Franca Regiškiga so

nekega dné napravljali, naj se zlaže. „Ne“ odverne, „za ves svet se to ne sme zgoditi!“

3. Še v šali ne smemo lagati. Neki tovarš je rekel norčevaje se sv. Tomažu: „Glej, kako vôli ferfetajo.“ In ko se svetnik ozre in tovarš glasno smeja, češ da je tako hitro verjel, pokrega ga sv. Tomaž resnobno: „Brate, lože je verjeti, da vôli letajo, kakor da se more redovnik zlagati.“

M o l i t e v.

Po otroško te prosim, Oče nebeški! daj mi tako ljubezen do resnice, da bodem vsako laž sovražil in vselej resnico pokazal z besedo in z djanjem.

Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

I z r e k : „Usta, ki lažejo, dušo umoré.“

Trideseti dan:

Skerbi za zdravje.

I z g l e d : Daniel in njegovi trije prijatli.

Med Izraelci, ki jih je kralj Nabuhodonozor odpeljal v Babilon, bilo je tudi nekoliko dečkov imenitnega rodú. Nabuhodonozor si je izbral najpripravniše in najlepše za svojo službo, dal jih je v vseh umetnostih in vednostih dobro izučiti in jim dovolil, da so pri njegovi mizi

jedli in pili. Med njimi so bili Daniel in prijatli njegovi: Ananija, Azarija in Mizael. Ti niso hoteli pri kraljevi mizi ne jesti ne piti, ker so bile nekatere jedi po judovski postavi prepovedane. „Rajši hočemo ob kruhu in vodi živeti“ rekel je Daniel, „ko pri kraljevem obedu v nevarnosti biti, očetovsko postavo prelomiti.“ Prosil je kraljevega strežaja, naj jim privoli, le ob kruhu in vodi živeti. Strežaju je bilo to vestno obnašanje všeč, samo bal se je, da ne bi dečki pri slabi hrani shujšali in on kralju se zameril. Zato se ni upal privoliti. Daniel je zopet prosil: „Saj deset dni poskusi; ako postanemo v tem času slaběji ko drugi, stori potem,

kar ti je drago.“ Služabnik je storil tako in Danielova pobožna želja se je spolnila. Zakaj v desetih dneh so postali obrazi teh šterih dečkov pri kruhu in vodi bolje cveteči in lepši, ko obrazi onih dečkov, ki so jedli in pili pri kraljevi mizi. Treznost teh mladenčev je bila Bogu po volji, zato jih je tako blagoslovil, da so postali lepši, krepkejši in pametnejši kakor vsi drugi.

M o l i t e v.

Preljuba zmernost, ki zdravje krepčaš, življenje podaljšaš in dušo vedriš in jačiš k kreposti, bodi moja tovaršica po vseh potih mojega življenja!

Nikdar se nočem pregrešiti zoper tebe! V to mi pomagaj, moj Bog! da bodem s tvojo pomočjo kakor tvoji svetniki v vseh rečeh vedno trezen in zmeren. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

I z r e k: „Zavoljo nezmernosti jih je že mnogo pomerlo; kdor je pa trezen, podaljša si življenje.“

Edenintrideseti dan:
Ogibaj se razuzdanih pajdašev.

I z g l e d a: Sv. Rupert,
 Sv. Avgustin.

1. Ko so nekteri tovarši sv.

Ruperta hoteli k razujzdanosti zapeljati, in le-ta videl, da se bode komaj ubranil nevarnosti, stopi k materi in pravi: „Ljuba mati! ako moram tukaj še dalje ostati, vedite, da se bodem komaj komaj obvaroval mrež, ki mi jih nastavljajo, da bi grešil. Dovolite mi toraj, da se ločim od njih, ki me hočejo od steze kreposti na pot pregrehe zapeljati.“ Pobožna mati prikimajo in Rupert je bil nevarnosti otet.

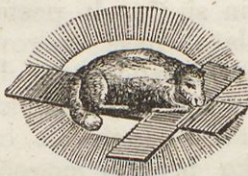
2. Avguštin je zabredel kōt mladeneč med razposajene fantine, ki so se med seboj skušali, kdor je bolje zvit in prederzen. Da bi ne zaostal za njimi, dal se je Avguštin zapeljati, da je šel ž njimi o mesečini na sosedov vert hruške krast.

Rekel je, da sam ne bi bil nikoli kaj enacega storil.

M o l i t e v.

O Bog, ki si mi sv. mla-
denča Jezusa v izgled postavil,
dodeli, da se bodem vedno
njega veselil in za tovarše iz-
bral le resnično poštene pri-
jatelje. Po ravno tistem Jezusu
Kristusu Gospodu našem. Amen.
I z r e k: „Po hudi tovaršiji
rada glava boli.“

Gospodovi prazniki.

Sv. božični dan.

O Jezus! preljubi Izveličar moj! čast in hvala naj ti bode današnji veseli dan! Z angeli vred naj te časti moj glas, in naj hvali tvojega nebeškega Očeta, da ta nam je na svet poslal. Ti si večna nebesa za-

pustil in si človek postal, da bi poplačal naše dolgove, in nosil naše slabosti, da bi nas zopet storil Božje otroke, ter bi nam vrata nebeška odperl. Oj kako bi bilo mogoče, da bi te mi čez vse ne ljubili, ker si nas ti poprej tako serčno ljubil. O Jezus! iz vsega serca te hočem ljubiti, in iz ljubezni do tebe bom ljubil tudi svojega bližnjega. Tvoja presveta volja naj bo tudi moja volja, tvoji nebeški nauki pa moje vodilo vse moje žive dni. Daj, o novorojeni Izveličar! da te moje serce zmiraj bolj ljubi. Amen.

Velikonočni praznik.

Radostna novica se razlega danes po nebesih in zemlji: Jezus Kristus je od smerti vstal, aleluja! Jezus je premagal danes greh in smert in vničil svoje sovražnike. „Tretji dan bodem iz groba vstal“ je obljubil in to obljubo je danes veličastno izpolnil. Vstal si, o Jezus! kako vesela je ta resnica za-me! Tudi jaz ne bodem večno v grobu, tudi jaz bodem vstal in prebival v tvoji svetlobi, če se sedaj tvojega terpljenja vdeležujem. To si mi obljubil in tudi to obljubo z vstajenjem svojim poterdil. O

Jezus! ki si s častitljivim vstajenjem premagal vse sovražnike in razveselil vse prijatle, daj mi po tvojih naukih stanovitno živeti, tebe posnemati v terpljenju, da bode moje vstajenje tvojemu podobno. O Jezus! premagovavec greha, smerti in pekla, daj mi k temu svojo pomoč! Amen.

Binkoštni praznik.

O sveti Duh! studenec ljubezni in vseh milosti! napolni me s svojimi darmi in razsvetli vse moje dušne moči, da v svitu tvoje luči ne zaidem na pot, ki v pogubljenje pelje.

Poterdi me v dobrem, kakor si bil aposteljne vnel za resnico, da jih ni ne strah ne terpljenje ločiti moglo od tvoje ljubezni. Daj tudi meni moči in stanovitnosti, da v skušnjavah ne omagam, in uči me v goreči molitvi pomoči nebeške iskati. Moli ti sam zame z neizrekljivimi zdihljeji. Stori me nepremagljivega k grehu in udanega v božje sklepe, ki me le k pravi sreči in v nespreminljivo veselje pripeljati želijo. Daj mi mir, ki mi ga svet ne more dati, da v zatajevanju samega sebe in v zaničevanju sveta v tvoji ljubezni živim in umerjem in

enkrat po nji večno življenje dosežem. Amen.

Sv. rešnjega telesa dan.

O Bog! ki si nam v prečudnem sakramentu spomin svojega terpljenja (in močno jed naše duše) zapustil, daj nam, te prosimo, (posebno današnji dan) svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. Amen.

Marijni prazniki.

V čast rojstva Marijnega.

O Marija, čista in neoma-
deževana Devica, mati našega
Boga! Zavaljo čudopolnega
rojstva tvojega, s katerim si
razveselila nebo in zemljo, po-
nižno te prosim, o Marija, ti

zaupanje grešnikov, pribežališče revnih, pomoč bolnikom, tolažba žalostnim, varuj nas z materno svojo ljubeznijo in usmili se nas! Ti, ki si mati Izveličarjeva, izprosi nam, da bodemo polni ljubezni, terdni v veri in upanju, sramožljivi, čisti, krotki, poterpežljivi, stanovitni v skušnjavah in močni v premagovanju greha, da bodemo tvoji živi in mrtvi. Amen.

V čast Marijnega čistega spočetja.

Češčena bodi, o Marija, ki si polna Božje gnade! Češčena bodi ti izvoljena nebeška kra-

ljica! Vsa si čista, vsa si lepa, ni ga madeža na tebi. Ozri se milostljivo na me ubozega grešnika. Glej, v grehah sem reva spočet in po kerstu sem nedolžnosti obleko z madeži oskrunil. Sprosi mi torej gnado, o prečista devica! da madeže svoje duše z drago kervjo Jezusa Kristusa in s solzami serčnega kesanja zbrišem, belo obleko izvoljenih zopet oblečem, in se kdej veselo in zaupljivo pred Božjega sodnika podati zamorem. Amen.

**V čast oznanenja Marije
Device.**

Presveta Devica! na da-

našnji dan je Bog čudež storil v tebi, ki je bil tudi nebeškim duhovom prekrit. Danes ti je bilo oznanjeno, da bodeš mati Božja. Vsemogočni Bog je angelja poslal, ki ti je naznanil, da pride sv. Duh v te, da postaneš mati Najvišega. O sveta Marija devica! bodi tudi nam ljubeznjiva mati, prosi za nas, uboge grešnike, sedaj v toliko nevarnostih, posebno pa v naši poslednji uri. Tedaj pelji nas kakor mati k Sinu, kakor hči k Očetu, kakor izvoljena nevesta k ženinu, kteremu hvala in čast na veke. Amen.

V čast vnebovzetja Marije Device.

Sveta Marija! kraljica nebes in zemlje! ozri se s svojega nebeškega sedeža milostljivo na nas uboge sirote, ki te pervo za Bogom častimo in hvalimo. O mati preljuba! sprosi nam moč, se varovati greha. Vnemaj naša serca, da bomo tvoje prelepe čednosti vedno posnemali, in tako vredni postali kdaj priti za tabo v večno veselje. Amen.

Mnogotere molitve.

K sv. Jožefa.

O sveti Jožef, zvesti rednik Jezusa Kristusa, Sina božjega, in prečisti ženin Marije device, matere božje! pri tebi išem zaupno tvoje pomoči, in te prosim ponižno, stoj mi na strani v mojih dušnih in telesnih potrebah. Varuj me vseh mojih vidnih in nevidnih sovražnikov. Posebno pa te prosim, pridi mi z ljubim Jezusom in Marijo v pomoč, kedar bo poteklo moje življenje, in se bo

bližala moja zadnja ura, ter bom moral zapustiti ta svet. Sprosi mi gnado, da bojo takrat moje poslednje besede le-te: Sveto sladko ime Jezus, Marija in sveti Jožef. Amen.

K sv. Janezu Kerstniku.

Sveti predhajnik Jezusa Kristusa, Janez, kateri si bil posvečen že pred svojim rojstvom in kateri si z izgledom svojega ojestrega življenja kakor tudi z močjo svojih pridig veliko ljudi spreobernal: prosi za mene pri Bogu duha vere in pokore, da po poti večnega zveličanja hodim, opran v kervi

Božjega Jagnjeta, katero si s perstom kazal. Amen.

K sv. Valentinu.

O sveti Valentin, mučenec Gospodov! ki si očitno nauk Jezusa Kristusa oznanoval, veliko čudežev storil in zavoljo tega strašne muke preterpel in vmerl: prosim te ponižno, izprosi mi, da me Bog obvaruje hudih neznanih bolezni in pa vsega dušnega in telesnega hudega. Amen.

K sv. Alojziju.

Bog, delivec nebeških darov, kateri si v angeljskem mla-

denču Alojzii prečudno nedolžnost življenja z enako pokoro združil, dodeli nam po njegovem zasluženji in njegovih prošnjah, da, ki ga nedolžnega nismo nasledovali, saj spokornega posnemamo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kateri s teboj in sv. Duhom živi in kraljuje Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

K sveti Katarini.

Sv. Katarina! ki si sv. vero krepko branila, stanovitno spoznavala in za njo v groznih mukah umerla, izprosi nam od našega Gospoda in Izveličarja,

da bomo sveto vero z besedo in djanjem spoznavali, da kdaj dosežemo izveličanje, ki je obljubljeno tistim, ki Jezusa ne samo v sercu, ampak tudi očitno pred celim svetom spoznavajo. Amen.

K sveti Barbari.

O Gospod! mogočna priprošnja sv. device in mučenice Barbare naj nam vselej na pomoč prihiti, kedar smo v posebnih težavah, da bomo v njih vselej njeno tolažbo uživali, nagle in hude smerti ne vmerli, ampak da bomo skesani spoved opravili, sv. popotnico in sakrament poslednjega olja prejeli in tako v veri, upanju in ljubezni vterjeni ta svet zapustili in tje šli k Jezusu Kristusu v nebesa. Amen.

K svojimu sv. patronu.

Sveti I., služabnik in pri-

jatelj božji! pri svetem kerstu si mi bil od cerkve dan za varha in za posebnega pomočnika, torej se z zaupanjem k tebi obrnem, in te prosim, bodi vedno moj pomočnik. Jaz iz vsega serca želim svoje življenje po tvojem življenji ravnati, kakor si ti svoje po Kristusovem ravnal. Po tvojem izgledu želim živeti; pravi učenec Kristusov želim biti, ne pa sovražnik njegovega presvetega imena. Zato hočem sam sebe zatajevati; svoj križ voljno nositi, svet zaničevati, tudi sence greha se varovati, v ljubezni ostati, iz ljubezni Bogu pokoren biti, in z Jezusom Kristu-

som terpeti, da bom kdaj z njim vred v nebesih kraljeval. — Prosi za me sveti I., in zadobi mi gnado pri Bogu, da vse zvesto spolnim, kar sem pri svetem kerstu po botrih obljubil, da prav po keršansko živim, se k smerti skerbno pripravljam, in z nobenim grehom ne oskrunim svetega imena, ktero po tebi imam in je zapisano v nebeškem kraljestvu. Amen.

Otrok za svoje starše.

O Bog! namesti sebe si mi dal starše in zapoveduješ mi, jih spoštovati, vbogati in jim

pomagati. Daj mi gnado, da
 jih vselej prav spoštujem; da
 njih svête in nauke tako zve-
 sto poslušam, njih povelja tako
 na tanko spolnim, kakor bi
 mi jih sam ti dajal. Poverni
 jim ti, ker jaz ne morem, vse
 dobro, kar so mi od začetka
 mojega življenja doslej storili;
 plačaj jim vso skerb in ves
 trud, ki so ga z menoj imeli.
 Daj jim dolgo, srečno živeti,
 v lepih čednostih čedalje bolj
 rasti, v dobrem bogateti in
 kdaj k tebi priti, po Jezu-
 su Kristusu, Gospodu našem.
 Amen.

Otrok za mertve starše.

O Bog! ki si nam zapovedal očeta in mater častiti: usmili se dobrotljivo duše mojega očeta in moje matere; odpusti jim njih grehe, in dodeli mi gnado, da jih zopet vidim v veselji večnega izveličanja. Amen.

Za verne duše v vicaah.

O Bog, usmiljeni Gospod, in Kralj nebes in zemlje! dodeli svojim služabnikom in služabnicam, ki v Kristusu počivajo, odpušanje vseh grehov, kateri jih še prideržujejo v kraji

terpljenja, da te bodo, vseh
pregreh očišeni, vekomaj sla-
vili in hvalili v svetem raji
med tvojimi angeli in zvolje-
nimi služabniki, po Kristusu
Gospodu našem. Amen.

Svete pesmi.

Sveta maša.

Začetek.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo serce,
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje.

Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 Naj varje nas nadlog.

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Boga;
 O težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da.
 Marija, vsi svetniki!
 Pomoči pros'mo vas;
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste, vsmil' se nas!

Gloria.

Bogu bodi čast in hvala:
 Na zemlji mir ljudem;
 K' je milost Božja dala
 Rešenje vsem stvarem.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet!
 Ti večno čast dajemo;
 Ti sam, o Bog, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečni pot!
 Temoto rvzsvetljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani poslušajmo
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 Da vsak sveto živi.

Kredo.

To verjem, Bog nebeški,
 Da ti si stvarnik moj;
 Tvoj Sin je rod človeški
 Sam spravlil spet s teboj.
 Svet Duh pri nas prebiva
 Od Jezusa poslan;
 Od njega moč dobiva
 Na zemlji vsak kristjan.

Darovanje.

Kar si, o Bog, oznanil,
 Kar je tvoj Sin učil,

V katolški cerkvi hranil,
 K' je za-nj kri prelil,
 To verjem vse resnično,
 Le, Bog pomoč mi daj
 Živeti tud' pravično,
 Da pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni,
 Od nas prečisti dar,
 K' ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar;
 Za svoje hudobije
 In celega sveta
 Naj jih nam čisto zmiije,
 Nam tvojo milost da.

Ponižno vsi pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod-Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo,
 Da naj mu bo češenje.
 Spodobna večna čast,

Da dušam da življenje,
Vsi cerkvi božjo rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški!
Oblast imaš čez vse,
Ves svet, ves rod človeški
Ti hvalo, čast daje.
Naj vselej hvaljen bode,
Češen in povikšan,
Zveličat vse narode
Nam od Boga poslan.

Po povzdigovanji.

O angelci! hitite
In pridite z nebes,
Z nam' sveti kruh molite,
Ni več kruh, Bog je res.
Sočutkom vsem telesa
Je Jezus tukaj skrit,
Da b' skorej šli v nebesa
Ga gledat in častit.

Ti, Jezus! se usmil
 Duš bratov in sestic,
 Da bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic.
 Da gremo k teb' prebivat.
 Nam grešnikom tud daj
 Nebeško luč uživat',
 S svetniki vekomaj.

Naš duh, o Bog! ti poje,
 Češen bod' Oče ti;
 Kraljestvo pride tvoje;
 Naj se, kar češ, zgodi;
 Daj nam, naš kruh, jed zdravo;
 Dolgé odpusti nam.
 Ne vpeljaj nas v skušnjava;
 Otmi sovražnikom.

Med svetim obhajilom.
 Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca res želim,
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tolikrat grešim.

Operi dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Pokaži milost svojo,
 Da v duhu v mene greš.

O Jezus! k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 Da duša moja vidi,
 Dobrote tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 Da dušo mi živiš;
 Z menoj se terdno skleni,
 Me srečnega storiš.

Pri koncu sv. maše.
 Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu;
 Očetu darovali

Njegovega Sinu.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsem zastava,
 Da pridemo v nebo.

Slava Mariji.

Tebi Marija, o Mati premila!
Rad bi jaz pesmico novo zapél;
Rad bi razlil ti vsa serčna čutila,
Revše ne vem le, kako bi začel:
Veš o Marija, kako čem začeti,
Šel bom na hribček in tam bom začel:
„Slava Mariji, oj slava prelepi!“
Tak', o Marija, bom tebi zapel.

Klical bom tamkaj na griči krog sebe,
Klical bom brate naj z mano pojó;
Klical bom sestre naj slavijo tebe,
Mladi in stari naj slavo ženó.
Divje zverine naj tebe častijo,
Voda po grapi naj tebi šumlja,
Tički preljubi naj ti žvergolijo
Vetere po gojzdu naj tebi pihlja!
Hribje, planine, gorice, doline,
Travniki, logi, široko polje,
Gojzdi, ravnine in sterme pečine
Vse naj te z mano, Marija časte!

Naj se razlega po silni daljavi,
 Naj se odmeva in vedno glasi,
 Krog in okrog po zračni višavi,
 „Slava Mariji naj večno doni.

Mariji prečisti Devici.

Žari se. Danica veselo priplava.

O Marija! ti Danica,

Ti prečista si Devica!

O Marija! davno že to vem.

Vsa si lepa, vsa si sveta,

Eve greha izuzeta,

To očitno jaz spoznati smem.

Dan že je. Že solnce visoko vstaja.

Ti Marija! si Kraljica,

Ti si vseh devic Devica!

To povzdigne te čez angele,

Si brez madeža spočeta,

Si Devica — Mati sveta,

Le še više to povzdigne te.

Noč pride. Že solnce za goro zahaja.
 Takrat, o Devica mila!
 K' bo mi zadnja ura bila,
 Ko bom tek odločen dokončal;
 Bodi meni pomočnica!
 Da bom s tabo, o Devica!
 Tam v nebesih večno kraljeval.

Počeščenje Marije Device.

O Devica, bod' češčena!
 Ti kraljica vseh nebes;
 Ti si vsem nam vir življenja
 Ti si sladka, mila vsa.
 Svit bliščobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz.
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.
 Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči;
 Vse, kar tebe bi prosili
 Nas poslušaj Mati ti!

Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej, nas revne grešnike.
 Da od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus, reši vse!
 O Devica, bod' češčena!
 Bod' češčena vekomej!
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej!

Vsi častite, vsi hvalite
 Mater božjo, čisto stvar:
 Nje svetosti, visokosti
 Ne presežete nikdar.
 Torej pojmo, ne obstojmo,
 Povzdignimo slednji čas
 Čast Marije, da razlije
 Svojo milost, zdaj čez nas!

Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala,
 S temnih je oblakov se;
 Lepša ko danica zala,
 Lepša kakor zvezde vse.
 Cló stvarjenja kras največi
 Nje lepoti ni enak,
 Solnce žar svetlo goreči
 Je prot' nji le tamen mrak.

Glej, Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktera prihod oznanuje
 Srečen dan 'zveličanja.
 Ta je zarja lepa tista
 K' sveti v krasu rajskem se;
 Bolj kot zlato solnce čista,
 Lepša kakor zvezde vse.

Solnce nekdej ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo;
 Pride čas in spremenilo,

V prah se nični vse bo to;
 Njena pa lepota zala,
 Vseh preseže časov tek;
 Je vse veke presijala,
 In cvetla bo z veka v vek.

Preden Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmerni krog,
 Niso bli še časi šteti,
 Bla je večnost le in Bog;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemji dal,
 In postavil morju graje
 Še nebes obok ni stal:

Ti, Devica, si presveta
 Bila že izvoljena,
 Bila v večnem že spočeta
 Čista, vsa brez madeža.
 Kedar delati naravi
 Je postavo bil začel,
 Kedar sive na višavi
 Je oblake bil gor pripel:

Ko nezmerni so svetovi
Nastopili daljno pot,
Ko besedi se njegovi
Vse gibalo je povsod:
Takrat ti pri njem si bila
Ž njim ravnala si že vse,
V njem se vedno veselila
In pred njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
Se nad-Te obilno zлил,
Blagostvo pa vseh narodov
Spet iz tebe je priklil!
Toraj vse te srečno števa,
O velika ti Gospá!
Tvoja slava se odmeva
Po okrajnah vseh svetá.

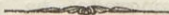

Angeljska služba

za

mladenče,

ali nauk, kako naj se k sv.
maši streže.

I.

**Strežnik (ministrant) v žagradu
pred sv. mašo.**

Strežnik, kateri mora že preden mašnik v žagrad pridejo, ondi biti, oskerbi z mežnarjem ali cerkovnikom vse, česar je treba za mašno opravilo. — Ko pridejo mašnik v žagrad, se naj jim strežnik lepo prikloni, jim mašne bukve podá, jim streže, kadar si roke

umivajo, da namreč mašniku v podstavljenem umivalu nekoliko vode iz verčica na perste vlije, jim potlej pripravljeno rutico poda, da se obrišejo in se jim potem opravljanju pomaga. — Potem vzame mašne bukve, in vse druge potrebne reči, in gre pred mašnikom k altarju. Memogrede pa pozvoni z zvoncem v znamenje, da se sv. maša začne.

2.

Strežnik pri altarji med sveto mašo.

Pridši k altarju vzame mašniku podano pokrivalo ali birét, se ž njimi pripogne z desnim kolenom (če je pa na tistem altarji sv. rešnje Telo izpostavljeno, z obema kolenoma in z glavo), položi bukve na desni konec altarja, in se potem verne doli

pred altar, poklekne na levo stran mašnikovo, se pokriža z mašnikam vred, in lepó in umevno odgovarja, ter mašniku besed ne prejeme:

(M. pomeni **mašnik**, to je, kar mašnik zgovarjajo; S. pa pomeni **strežej**, ali služabnik, kar namreč ta odgovarja.)

Začetek sv. maše.

M. *In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Amen. — Introibo ad altare Dei.*

S. Ad Deum, kvi letifikat juventutem meam.

M. *Judika me, Deus, et discerne kavam meam de gente non sancta, ab homine iniquo et doloso erue me.*

S. Kvia tu es Deus, fortitudo mea; kvare me repulisti, et kvare tristis incedo, dum affligit me inimikus?

M. *Emite lucem tuam et veritatem tuam; ipsa me dedukserunt et addukserunt in montem sanktum tuum, et in tabernakula tua.*

S. Et introibo ad altare Dei, ad Deum, kvi letifikat juventutem meam.

M. *Konfitebor tibi in citara, Deus, Deus meus! kvare tristis es anima mea, et kvare konturbas me?*

S. Spera in Deo; kvoniam ádhuk konfitebor ili: salutáre vultus mei, et Deus meus.

M. *Glória Patri et Filio et Spiritui sankto: (se z mašnikom vred prikloni.)*

S. Sicut erat in princípio, et nunk et sémper et in sékula sekulorum. Amen.

M. *Introibo ad altáre Dei.*

S. Ad Deum, kvi letífikat
juventútem meam.

(Pri černih mašah in pa med časam od
tihe do velikonočne nedelje se psalm:
„Judika me Deus“ izpusti, in mašnik
molijo po „Introibo ad alt.“ precej
„Adjutorium“ itd.)

M. *Adjutórium nostrum in nó-
mine Dómini.* — (Se strežej z maš-
nikom vred pokriža.)

S. Kvi fécit célum et te-
ram.

M. *Konfiteor Deo ómnipoténti*
i. t. d. — *Dóminum Deum nó-
strum.*

S. Misereátur túi, omnipo-
tens Deus, et dimisis pekatis
tuis perdukat te ad vitam eter-
nam.

M. *Amen.*

S. (se prikloni ter moli :) Konfiteor Deo omnipotenti beate Marie semper Virgini, beato Mihaeli Arhangelo, beato Joani Baptiste, sanktis Apostolis Petro et Pávlo, omnibus sanktis, et tibi, Pater, kvia pekavi nimis kogitacione, verbo et opere: mea kulpa, mea kulpa, mea maksima kulpa (se trikrat poterka na persi.) Ideo prekor beatam Mariam semper Virginem, beatum Mihaelem Arhangelum, beatum Joanem Baptistam, sanktos, Apostolos Petrum et Pavlum omnes sanktos, et te, Pater! orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

M. *Misereatur vestri i. t. d.*

S. Amen.

M. *Indulgentiam, absolucio-
nem et remisionem peccatorum no-
strorum tribuat nobis omnipotens
et misericors Dominus. (Se z maš-
nikam vred pokriža.)*

S. Amen.

M. *Deus, tu konversus vivifi-
kabis nos.*

S. Et plebs tua letabitur
in te.

M. *Ostende nobis Domine mi-
serikordiam tuam.*

S. Et salutare tuum da
nobis.

M. *Domine, exaudi oracionem
meam !*

S. Et clamor meus ad te
veniat.

M. *Dominus vobiscum.*

S. Et kum spiritu tuo.

(Mašnik gredo k altarju, strežej pa vstane, gre na sredo, se prikloni in poklekne na levo stran.)

Od kirje do darovanja.

M. *Kirje elejson!*

S. Kirje elejson!

M. *Kirje elejson*

S. Kriste elejson!

M. *Kriste elejson!*

S. Kriste elejson!

M. *Kirje elejson!*

S. Kirje elejson!

M. *Kirje elejson!*

(Sedaj mašnik molijo: „Gloria,“ ali pa tudi ne, potem pa se obrnejo k ljudstvu ter rekoč:)

M. *Dominus vobiscum.*

S. Et kum spiritu tuo.

Potem molijo mašnik eno ali več molitev, ki se sklepajo:

M. Per omnia sekula sekulorum.

S. Amen.

Na koncu prebraniga lista dajo mašnik znamenje z glavo, in strežej reče:

S. Deo gracias.

Potem prenese strežnik mašne bukve na drugo stran altarja ter se na sredi pri-pogne; in potem gre doli na desno stran.

M. Dominus vobiscum.

S. Et kum spiritu tuo.

M. Sekvencia sankti Evangelii sekundum (Mateum, Markum, Lukam, Joannem.)

S. Gloria tibi Domine.

Se prekriža. Ko pa mašnik evangeli zberó, reče:

S. Laus tibi, Kriste.

(Pri černih mašah se po zbranim evange-
liju nič ne odgovorí.)

Zopet poklekne. Zdaj mašnik molijo „**Kredo**,“ ali pa tudi ne, potem pa se obernejo k ljudstvu, ter rekó:

M. *Dominus vobiskum.*

S. Et kum spiritu tuo.

Darovanje.

Pri *darovanji*, ko mašnik kelih odkrijejo, strežnik pozvončká, vstane potem, ter gre na altar postaviti oba verčiča, in sicer verčič z vinom napred; in ko mašnik v kelih nalivajo, čaka na strani. Potem vinski verčič zopet na kraj postavi, verčič z vodo in umivalo pa vzame, in vlije mašniku nekoliko vode na perste, katero z umivalam prestreže, ko je bil že popred rutico na altar djal, da se zdaj mašnik ž njo obrišejo. Potem rutico zopet zravna in verčiča, ktera je na ploščico po-

stavil, ž njo pokrije. Nató gre na sredo altaría, poklekne, in ko mašnik pravijo: „*Orate fratres,*“ moli služabnik:

S. *Suscipiat Dominus hoc Sakrificium de manibus tuis ad laudem et glóriam nominis sui, ad utilitatem kvokve nostram, tociúskve eklezie sue sankte.*

(Vstane in gre na desno stran.)

Sanktus in povzdigovanje.

M. *Per omnia sekula sekulorum.*

S. *Amen.*

M. *Dominus vobiskum.*

S. *Et kum spiritu tuo.*

M. *Sursum korda!*

S. *Habémus ad Dóminum.*

M. Gracias agamus Domino Deo nostro.

S. Dignum et justum est.

Mašnik molijo na glas *prefacion* (predglasje). Ko pa rekó: *Sanktus* (trikrat), zvončka strežnik, s trikratnim prenehanjem. Ko mašnik roke nad kelham deržé in potem križ čez-nj storé, pozvončka strežnik v znamenje povzdigovanja; potem gre strežnik na sredo altarja, poklekne za mašnikom, in prime konec mašniga plajša, ter ga poljubi ali kušne. Ko mašnik govore:

M. „Hoc est enim corpus meum“ in se priklonijo ter hostijo povzdignejo; tadaj strežnik trikrat pozvončka in sicer: 1. Kadar mašnik pokleknejo, 2. ko hostijo povzdignejo, in 3. ko jo zopet na altar položé. Ravno tako naj se

strežnik pri povzdigovanji *kelha* obnaša, ko mašnik govore:

M. Hik est enim kaliks sanguinis mei.

Po vsakokratnem povzdigovanji naj se strežnik pokriža in trikrat na persi poterka itd. Ko pa mašnik pravijo:

M. „Nobis kvokve pekatoribus,“ in se na persi poterkajo, tudi ti stori tako, potem poljubi mašni plajš, in se verni na svoje poprešnje mesto.

M. Per omnia sekula seculorum.

S. Amen.

Mašnik molijo „*Pater noster*“ ali Oče naš i. t. d.

M. Et ne nos indukas in tentacionem.

S. Sed libera nos a malo.

M. *Per omnia secula seculorum.*

S. Amen.

M. *Pax Domini sit semper vobiscum.*

S. Et kum spiritu tuo.

Od sv. obhajila do konca.

Mašnik molijo nadalje, in ko pravijo trikrat:

M. *Agnus Dei* i. t. d. se tudi strežnik trikrat na persi poterka, in ko nadalje mašnik trikrat rekó:

M. *Domine! non sum dignus* i. t. d. pozvončka strežej vselej. Ko mašnik koleno pripognejo, vstane strežej, se pripogne ter gre iz ver-

čiča vina vlit v kelih, kteriga mu mašnik nastavijo. Potem pa, ko mu ga še enkrat podajo, naj vlije vina in vode na perste, ktere v kelhu deržé. Potem postavi zopet verčiča na mesto, ter mašne bukve z evangeljske strani prenese. Mašnik gredo molit in čez nekoliko časa se obernejo, ter rekó:

M. Dominus vobiskum.

S. Et kum spiritu tuo.

M. Per omnia sekula seculorum.

S. Amen.

M. Dominus vobiskum.

S. Et kum spiritu tuo.

M. Ite, missa est! ali: Benedikamus Domino!

S. Deo gracias.

O velikonočnem času pristavljajo mašnik:

M. *Aleluja, Aleluja!*

S. *Aleluja, Aleluja!*

Pri černih mašah pa pravijo mašnik:

M. *Rekviéskant in pace!*

S. *Amen.*

Potem poklekne strežnik (samo pri černih mašah ne) na sredi altarja za mašnikom, kateri se obernejo in ljudstvo blagoslové, rekoč:

M. *Benedikat vos omnipotens Deus, Pater, et Filius, et Spiritus sanktus!*

S. *Amen.*

M. *Dominus vobiskum!*

S. *Et kum spiritu tuo.*

M. *Initium sankti Evangelii sekundum Joanem.*

S. Gloria tibi Domine!

Zdaj bero mašnik Evangeli sv. Janeza; če imajo pa kteriga družiga brati, bukev na listni strani ne zapró v znamenje, de jih naj strežnik na evangelijsko stran prenese. Ko mašnik evangeli odberó, reci:

S. Deo gracias.

In tadaj gre strežnik po bukve, podá mašniku pokrivalo ali biret, in sicer spod pred altarjem, in se pripogne, in gre pred mašnikom v žagrad nazaj.

3.

Strežnik po sveti maši v žagradu.

Pridši v žagrad nazej se strežnik z mašnikom vred križu pri-

kloni, postavi bukve na pravo mesto, in se mašniku razpraviti pomaga ali kaj drugzega postreže. Potem, če je oblečen, se sam sleče, in lepo tiho in spoštljivo iz žagrada gre.

D o s t a v e k.

Večkrat je že med mašnikovim obhajilam, navadno pa še le posv. maši sv. obhajilo za druge ljudi. Tada j poklekne strežnik na vogel listne strani, ter moli:

S. „Konfiteor“ i. t. d.

Po slednjih odveznih besedah mašnikovih odgovori strežnik:

S. „Amen.“

In ko mašnik hostijo vernim pokažejo, in trikrat rekó:

M. „*Gospod jaz nisem vreden*“
i. t. d. vselej strežnik pozvončka.

Po dokončanim obhajilu maš-
nik navadno molijo: *O sakrum kon-*
vivium i. t. d.; potlej pa:

M. *Panem de celo prestitisti*
eis.

S. *Omne delectaméntum*
in se habéntem.

(O velikonočnim času se pristavlja:
„*Aleluja.*“)

M. *Domine, eksavdi oracionem*
meam.

S. *Et klamor meus ad*
te veniat.

M. *Dominus vobiskum.*

S. *Et kum spiritu tuo.*

M. *Per omnia sekula sekulorum.*

O velikonočnem času: *Per Kristum
Dominum nostrum.*

S. Amen.

Potlej mašnik navadno še s
ciborjem ljudstvu blagoslov podelé,
in med blagoslovljenjem naj strež-
nik zvončka.

KAZALO.

Pervi oddelek.

	Stran.
Jutranja pobožnost	3
Večerna molitev	8
Molitve pri dopoldanski službi božji .	12
Perva sveta maša	16
Druga sveta maša	45
Spovedne molitve	56
Obhajilne molitve	72
Tri Božje čednosti	81
Sveti križev pot	87
Litanije vseh svetnikov	140
Lavretanske litanije	165

Drugi oddelek.

Izgledi iz življenja sv. otrok s kratkimi molitvami in izreki na vse dni meseca.

I. Obnašanje proti Bogu in svetnikom.

Pervi dan	183
Drugi dan	188
Tretji dan	190

	Stran.
Četerti dan	192
Peti dan	194
Šesti dan	196

II. Obnašanje proti staršem, mašnikom in učnikom.

Sedmi dan	198
Osmi dan	202
Deveti dan	204
Deseti dan	206
Enajsti dan	208
Dvanajsti dan	210

III. Obnašanje proti bližnjemu.

Trinajsti dan	212
Štirinajsti dan	214
Petnajsti dan	217

IV. Obnašanje v cerkvi.

Šestnajsti dan	219
Sedemnajsti dan	221
Osemnajsti dan	223
Devetnajsti dan	225
Dvajseti dan	227

V. Obnašanje v šoli.

Edenindvajseti dan	229
Dvaindvajseti dan	234
Triindvajseti dan	235

VI. Obnašanje doma.

Štiriindvajseti dan	237
Petindvajseti dan	241
Šestindvajseti	243
VII. Obnašanje v terpljenju in skušnjavah.	
Sedemindvajseti dan	246
Osemindvajseti dan	251
Devetindvajseti dan	253
Trideseti dan	255
Edenintrideseti dan	258

Gospodovi prazniki.

Sv. božični dan	261
Velikonočni praznik	263
Binkoštni praznik	264
Sv. rešnjega Telesa dan	266

Marijni prazniki.

V čast Marijnega rojstva	267
V čast Marijnega čistega spočetja	268
V čast oznanenja Marije Device	270
V čast vnebovzetja Marije Device	271

Mnogotere molitve.

K sv. Jožefu	272
K sv. Janezu Kerstniku	273

	Stran.
K sv. Valentinu	274
K sv. Alojzju	275
K sv. Katarini	276
K sv. Barbari	276
K svojemu sv. patronu	277
Otrok za svoje starše	279
Otrok za mertve starše	280
Za verne duše v vicah	281

Svete pesmi.

Sv. maša	283
Slava Mariji	290
Mariji prečisti Devici	291
Počeseenje Marije Device	292
Čisto spočeti Devici	294

Angeljska služba ali nauk, kako naj se k sveti maši streže	297
---	-----

n.
4
5
6
76
77
79
80
81

83
90
91
92
94

97

